

FRAGMENT

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Filipe Moura

Fragment

Copyright© Filipe Moura

Omslag

Rodrigo Rojas

Fragments / Filipe Moura - São Paulo: LivroPronto,
2010.

ISBN 976-85-7869-142

1:a upplagan

Denna författare stöder

filipe.sa.moura@gmail.com

Index

Fragment I	13
Fragment II	24
Det vanliga	36
Du	38
Pappa	40
Far och son	41
Tårar	42
Dröm	42
Par	44
Livet	47
Kärlek	49
Vägg	51
Tänkande	55

Vänskap	57
Lärande	59
Boende	68
Djup kärlek	76
Mask	77
Souvenir	79
Jag kände mig	80
Älskare	81
Reflektioner	82
Klar natt	83
Skriva	84
Döden	85
Abyss	87
Väntar på	88

Trappor	89
Huvudkontor	90
Existens	91
Solen	92
Återfödd	93
Titta	94
Kulminera	95
Levande Döende	96
Avhoppare	97
Avbruten	98
Be	99
Frånvaro	101

Fragment I

Innesluten och utsatt i ett iskallt norr Ett
gammalt lakan som väntar på att rullas upp Ett

bränt orange ljus

En varm filt när den glöms bort Själen som

kräver och tolererar

Elektrifierande kyla

Från ett löst, osammanhängande minne

Fiktivt och existentiellt sprider sig ljudet

Rytms värme frigörs

Dags att invadera det egna jaget

Och utforska en varm värld utan värme

När den svalnade var atmosfären inte
densamma

Klotet rullar in i ett hörn

En lutande punkt under havet

Från ytan, till insidan av den skållheta magman, till
djungeln för att utforska och imponera på

Imponerande fritid och inget annat sätt att uttrycka
det

De är ord, heta ord eller mycket kalla

ord, som det dystra liket mycket kallt,

evigt fruset

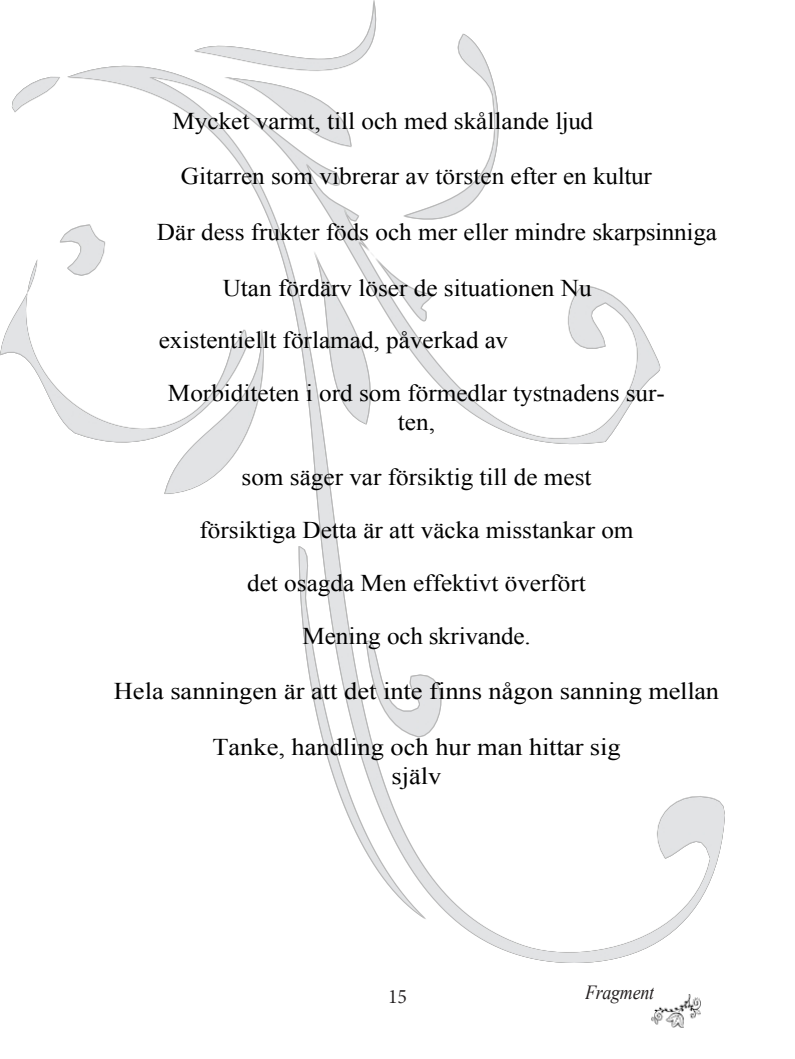
En varm dröm om en vår och en dal,

En flod utan skratt Ett stympat hopp som väntar på
att bli hittat

Och visa vad som lurar och antyder genom att
skapa långsamt och visa

vad som bara kan föreställas utan avstånd

Och med rätt ekvation problematiseras hela frågan

Mycket varmt, till och med skällande ljud
Gitarren som vibrerar av törsten efter en kultur
Där dess frukter föds och mer eller mindre skarpsinniga
Utan fördärv löser de situationen Nu
existentiellt förlamad, påverkad av
Morbiditeten i ord som förmedlar tystnadens sur-
ten,
som säger var försiktig till de mest
försiktiga Detta är att väcka misstankar om
det osagda Men effektivt överfört
Mening och skrivande.
Hela sanningen är att det inte finns någon sanning mellan
Tanke, handling och hur man hittar sig
själv

Genom beteende

Det genererar konstgrepp och manövrer för föraren
själv, och han finner sig själv överlämnad till
illusionen av ordet Meningslöst men rätt sagt,

Det är helt otroligt.

Men varje form har en underliggande handling

Den rena olyckan med den för tidiga

Att se en situation växa och veta vad man ska göra

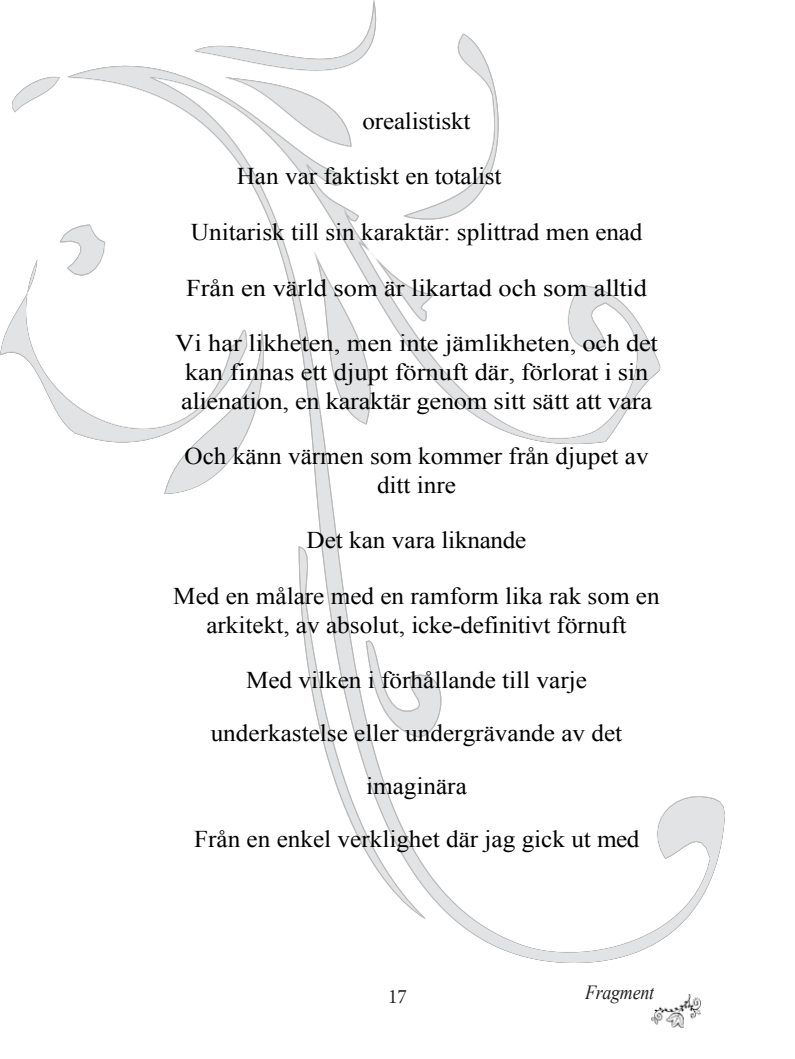
åt den Att sakna känsla för sin egen

Beskrivning, vision eller känsla, vi säger ofta vad
vi inte tänker och ser, vilket är att veta hur man gör
och lära sig av andra och av tecken som är
desamma eller liknande.

Eller i form av ett tillägg Här

är ett exempel på ett uppdrag

Någon abstrakt känsla för form

orealistiskt

Han var faktiskt en totalist

Unitarisk till sin karaktär: splittrad men enad

Från en värld som är likartad och som alltid

Vi har likheten, men inte jämlikheten, och det
kan finnas ett djupt förnuft där, förlorat i sin
alienation, en karaktär genom sitt sätt att vara

Och känn värmen som kommer från djupet av
ditt inre

Det kan vara liknande

Med en målare med en ramform lika rak som en
arkitekt, av absolut, icke-definitivt förnuft

Med vilken i förhållande till varje
underkastelse eller undergrävande av det
imaginära

Från en enkel verklighet där jag gick ut med

naturlig humor och obetydlig skärpa,
transporterad av en framtid som är lika ren
som verkligheten i ett hårt förflutet

Omedvetet och påtagligt utövar det sin våldsamhet
i upplevelsen av ett ord som alltid föreställer sig en
bild

Ödslighet är ett ögonblick

Fångat av uppmärksamhet

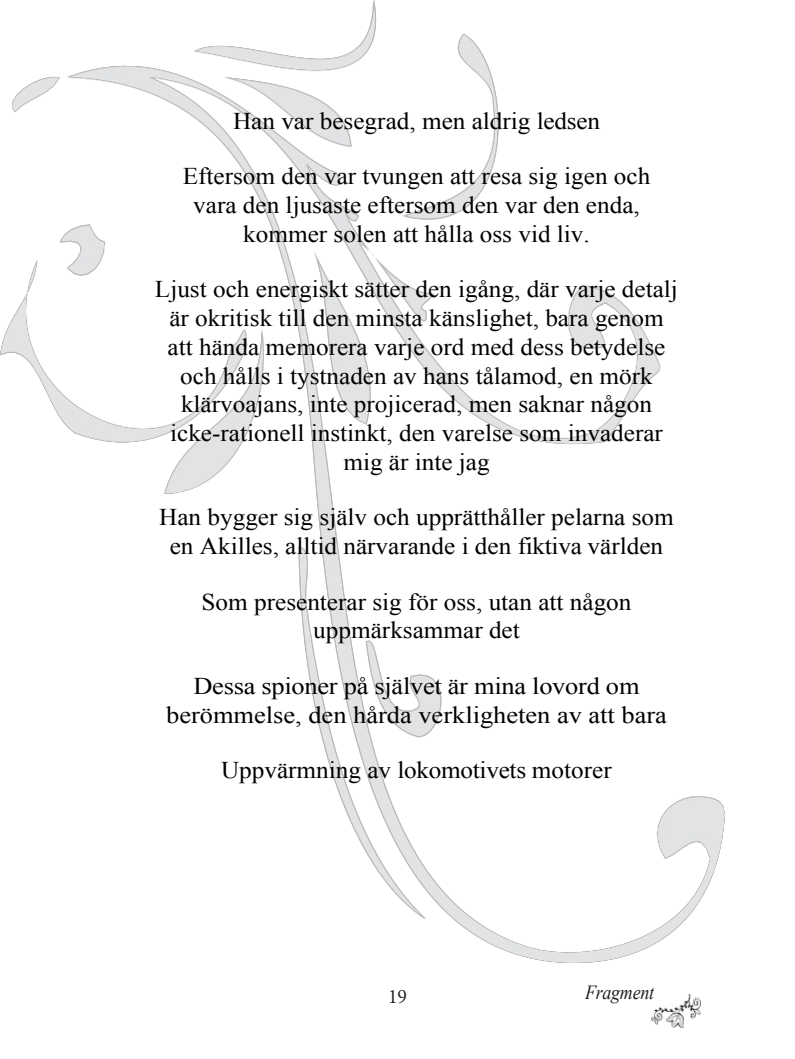
Beväpnad med fragment

Se, det medvetna är förenat med nuet Det
invaderar mig att skriva, Allsmäktig Att inte vara
tydlig

Lika raka som linjerna i en horisont där

Solen går ner och gömmer

sig Fördjupad och sovande

Han var besegrad, men aldrig ledsen

Eftersom den var tvungen att resa sig igen och
vara den ljusaste eftersom den var den enda,
kommer solen att hålla oss vid liv.

Ljust och energiskt sätter den igång, där varje detalj
är okritisk till den minsta känslighet, bara genom
att hända memorera varje ord med dess betydelse
och hålls i tystnaden av hans tålmod, en mörk
klärvoajans, inte projicerad, men saknar någon
icke-rationell instinkt, den varelse som invaderar
mig är inte jag

Han bygger sig själv och upprätthåller pelarna som
en Akilles, alltid närvarande i den fiktiva världen

Som presenterar sig för oss, utan att någon
uppmärksammar det

Dessa spioner på självet är mina lovord om
berömmelse, den hårda verkligheten av att bara

Uppvärmning av lokomotivets motorer

I vilken vi tar denna mycket galna och djupa resa
där tunneln, du kanske inte ser så djupt in i dess
mörker igen med utgången
av den bilden och ett lysande slut, som bara väntar
på ett slut

Vad som motiverar och driver oss

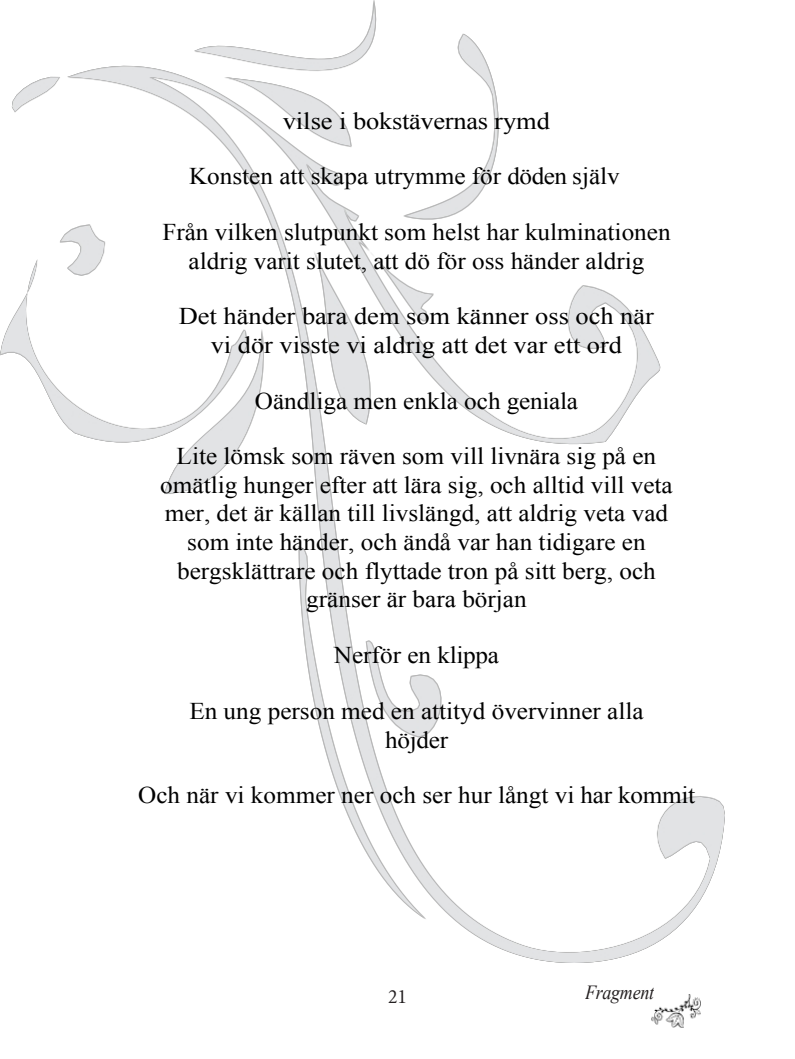
Och en obrytbar kraft som är lika fascinerande
som den är opålitlig, svår att känna och aldrig att
lära sig

Det var ett nät som brast, men när nätet bildades
igen var det motståndskraftigt och som en olycka i
berättelsen fanns det ett djupt skott som hade dödat
honom i ung ålder, det underliggande hatet

Men aldrig likgiltig för någon eller deras sinne eller
någon, så på ett sätt

Intelligent berättade han för alla att vi alla är
summan av oss själva, och att fler människor
kommer att komma

På samma gång annorlunda och lik sin
ursprungliga karaktär finns det faktiskt en
marionett i varje akt och pjäs, en resa

vilse i bokstävernas rymd

Konsten att skapa utrymme för döden själv

Från vilken slutpunkt som helst har kulminationen
aldrig varit slutet, att dö för oss händer aldrig

Det händer bara dem som känner oss och när
vi dör visste vi aldrig att det var ett ord

Oändliga men enkla och geniala

Lite lömsk som räven som vill livnära sig på en
omätlig hunger efter att lära sig, och alltid vill veta
mer, det är källan till livslängd, att aldrig veta vad
som inte händer, och ändå var han tidigare en
bergsklättrare och flyttade tron på sitt berg, och
gränser är bara början

Nerför en klippa

En ung person med en attityd övervinner alla
höjder

Och när vi kommer ner och ser hur långt vi har kommit

I erövringen av att bara veta, lite mer av att
vara

Och aldrig vill förlora och vi kan alla flyga

Till en punkt där vi aldrig faller eftersom vi har
lärt oss att flyga och föreställa oss.

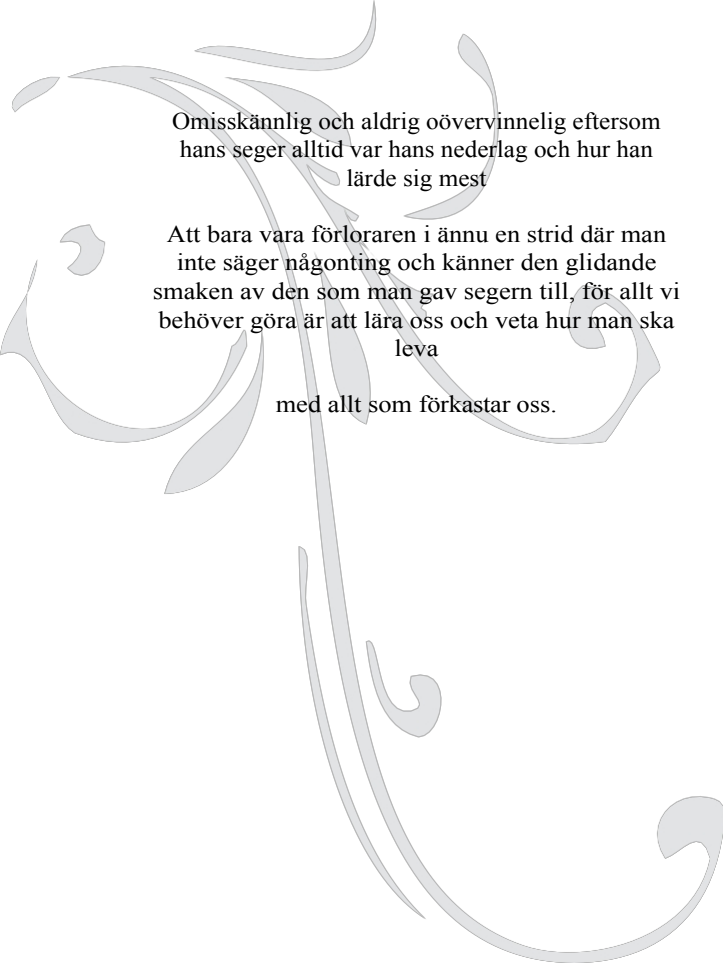
Allt, men allt är ord

Fragment, idéer och tankar. Vattnet är så
djupt

Konsten att bedra genom att anspela på
ett ämne utan säkerhet

Havet uppstår och som genom magi Från
lätthet av energi och sentimental Blöt och
öm från lite

Ytterligare ett tillägg från ett enda ögonblick

Omisskännlig och aldrig oöverbinnelig eftersom
hans seger alltid var hans nederlag och hur han
lärde sig mest

Att bara vara förloraren i ännu en strid där man
inte säger någonting och känner den glidande
smaken av den som man gav segern till, för allt vi
behöver göra är att lära oss och veta hur man ska
leva

med allt som förkastar oss.

Fragment II

Stupade, sjunkna, en trappa fjärran

Metalltrapporna knarrar

En städtrasa, en hink på golvet,

Marmorfyrkanter, på väggarna i fyror, en droppe
efter en droppe faller och i djupet, lätt, skakar
någon golvet

Dovt ljus, hjälplös, en enda propp på ytan

En ljusstråle med skuggeffekt, ett ansikte som
speglar sig i glaset, en blick när det krossas, ett
enda dyk, skeppsbruten, bojen som räddar mig
från kvävning framträdande, galen, flyende och
förlorad

Mellan stjärnor och avgrundens tomrum

Dygd i form av attityd, i lidandets och varandets
fullhet, före rädsla, så jag lade ner pianot

På väg ner, flyger över asfalten Pianot stod
på marken och sedan

Det första ljudet, den första bilden, ljudet av det
djupa ekot av tomheten hos en simmande fena.

I vattnet hoppar jag äntligen, full av rörelse
Och allt som blåser och dras in i en bleknande
illusion var annorlunda, för ett ögonblick

I en ocean av djup, flytande och salt, var den
färglösa pennans skrift en skådespelare

Föreställningen kulminerar i en fest

En present som gör mig glad, pyjamas på
sängen, en spilld säng

Sprudlande och annorlunda, det var en bild
utan landskap, allt från en inandning, en
förändring av perceptionen, och
transmutationen var
klart, utan tårar, utan linjer, utan regler,

utan något som saknas allt i intet, en berättelse
som inte växer

Det visas inte, det berättas knappt och vi är
bundna, verkligen, kedjor och hänglås överallt

En slangbella, ett mål och du är bedövad som en pil
utan räckvidd, en snara i en knut

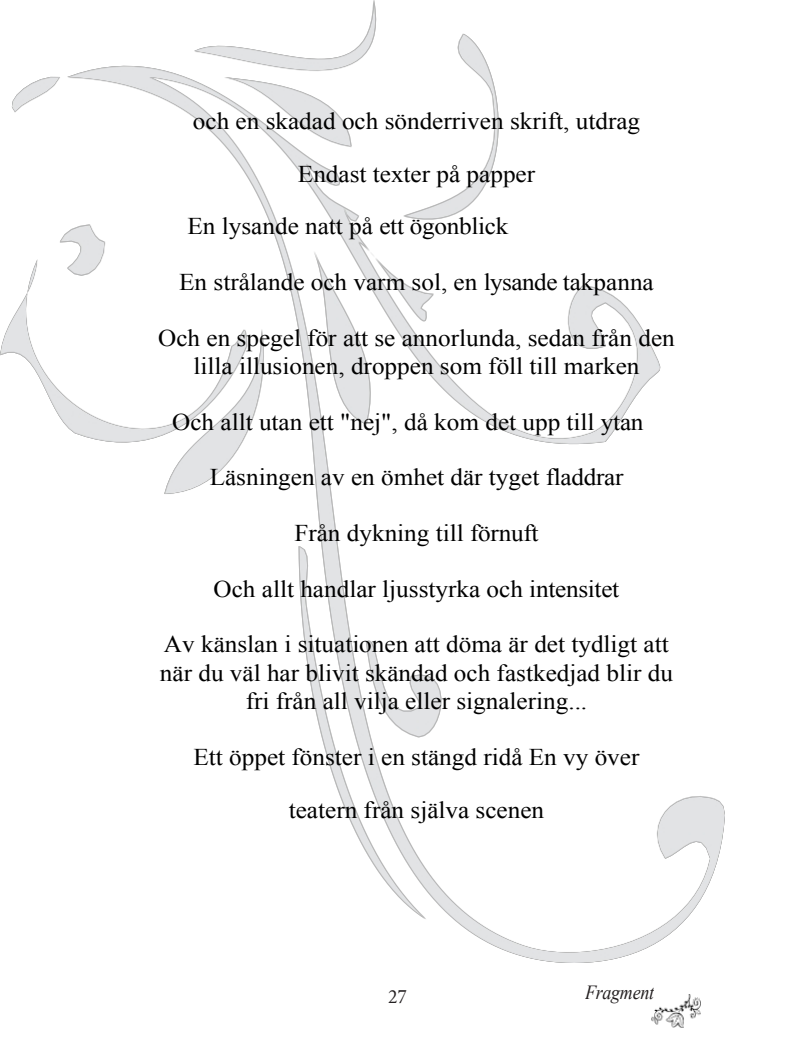
En spilld, inkontinent skrift, en suddig skrift,
aldrig raderad, allt jag såg ville jag ha

Och de som har skulle alltid vilja ha, och innerst
inne skulle de inte vara något annat än en varelse,
med ett grovt skägg, en enda mustasch, ett hår, ett
och sedan ett annat

Från varje ansikte, en beröring, från varje
insolvens hans synd, från hans tidlöshet till nuet

och se, det summerar bara och bara ett tyg

I din hink, en droppe i havet, en tråd som
knyts samman

och en skadad och sönderriven skrift, utdrag
Endast texter på papper
En lysande natt på ett ögonblick
En strålande och varm sol, en lysande takpanna
Och en spegel för att se annorlunda, sedan från den
lilla illusionen, droppen som föll till marken
Och allt utan ett "nej", då kom det upp till ytan
Läsningen av en ömhet där tyget fladdrar
Från dykning till förnuft
Och allt handlar ljusstyrka och intensitet
Av känslan i situationen att döma är det tydligt att
när du väl har blivit skändad och fastkedjad blir du
fri från all vilja eller signalering...
Ett öppet fönster i en stängd ridå En vy över
teatern från själva scenen

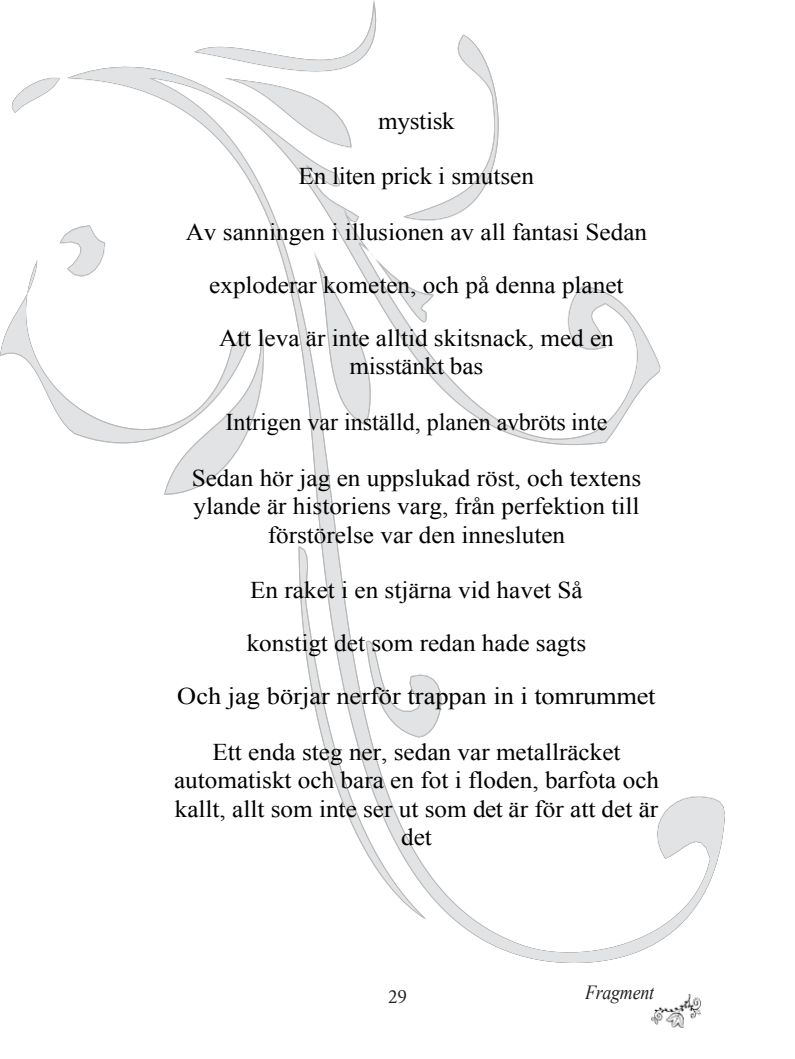
En bräda, en livräddare, det är förmögenhet,
räddad, sedan på sanden såg jag land och levde,
från dykögonblicket, all stolthet

Vi blev glödheta och sjönk ner i djupet av en värld,
av att se en enkel sång, förvandla den till
tillfredsställelse, av

Plötsligt ett slag, en vision, vi levde alla i
verkligheten med den ena föraningen efter den
andra Något som skulle hända och som skulle gå i
uppfyllelse

Den frigjordes och uppvaknades kramp
För den varelse som känner och av ett
brev Från en sonett som aldrig är
perfekt

Från ett osammanhängande rim flödade en enda
fras Från den fasen, så vart skulle vi gå?
Utan att lämna och där vi var Utan att
komma in, på gränsen till försvinnande

mystisk

En liten prick i smutsen

Av sanningen i illusionen av all fantasi Sedan

exploderar kometen, och på denna planet

Att leva är inte alltid skitsnack, med en
misstänkt bas

Intrigen var inställd, planen avbröts inte

Sedan hör jag en uppslukad röst, och textens
ylande är historiens varg, från perfektion till
förstörelse var den innesluten

En raket i en stjärna vid havet Så

konstigt det som redan hade sagts

Och jag börjar nerför trappan in i tomrummet

Ett enda steg ner, sedan var metallräcket
automatiskt och bara en fot i floden, barfota och
kallt, allt som inte ser ut som det är för att det är
det

Allt försvinner och bleknar bort. Allt universellt är
som det är, så bara en tunga, i en mun som
öppnas av den törstiga njutningen av att kyssa dig

Se kyssen och begäret, flimret i din blick När jag
stannar på din båts resa

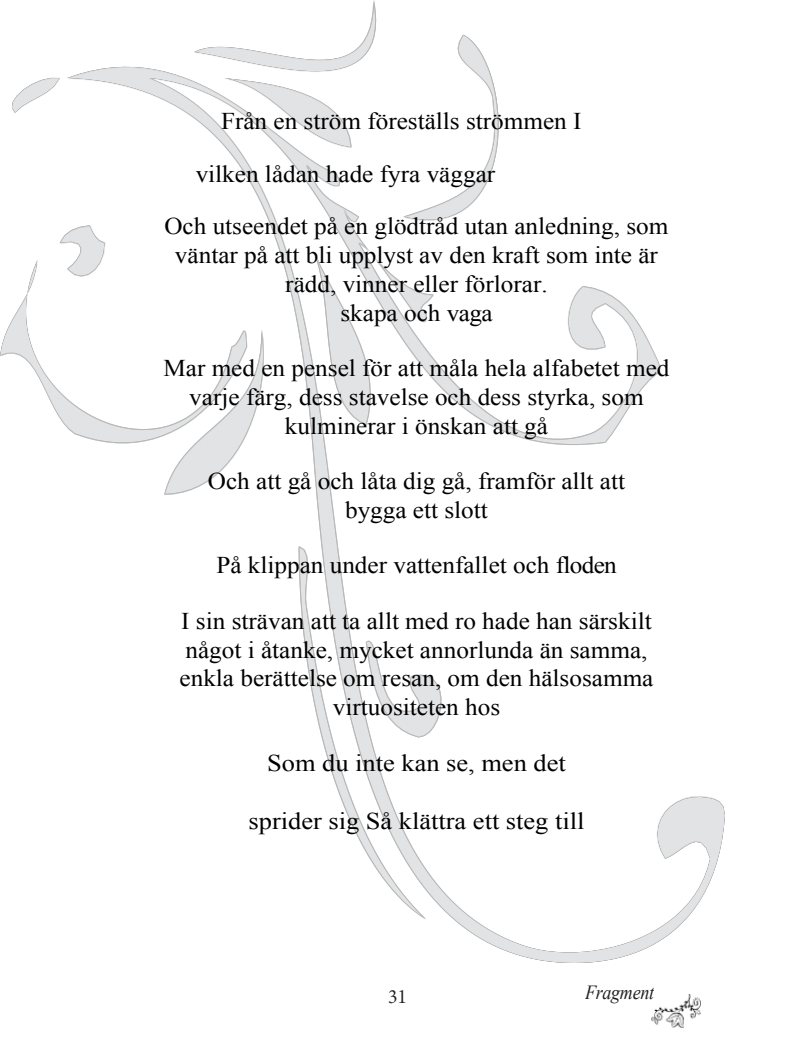
Det är som att se något på riktigt, något som inte
är överkligt utan inbillat, från din lilla näsa en
varm känsla, och du flyger och erövrar Pluto med
ditt hjärta.

En sten i dammen Ett
liv åtskilda

Ett porträtt som inte alltid är fotograferat
Galenskapen var på väg att få ett eget förnuft

Jag skulle gå till den punkt där allt hade
skapats och från en lös kyss som väntade på att
bli hållen, med en kraft

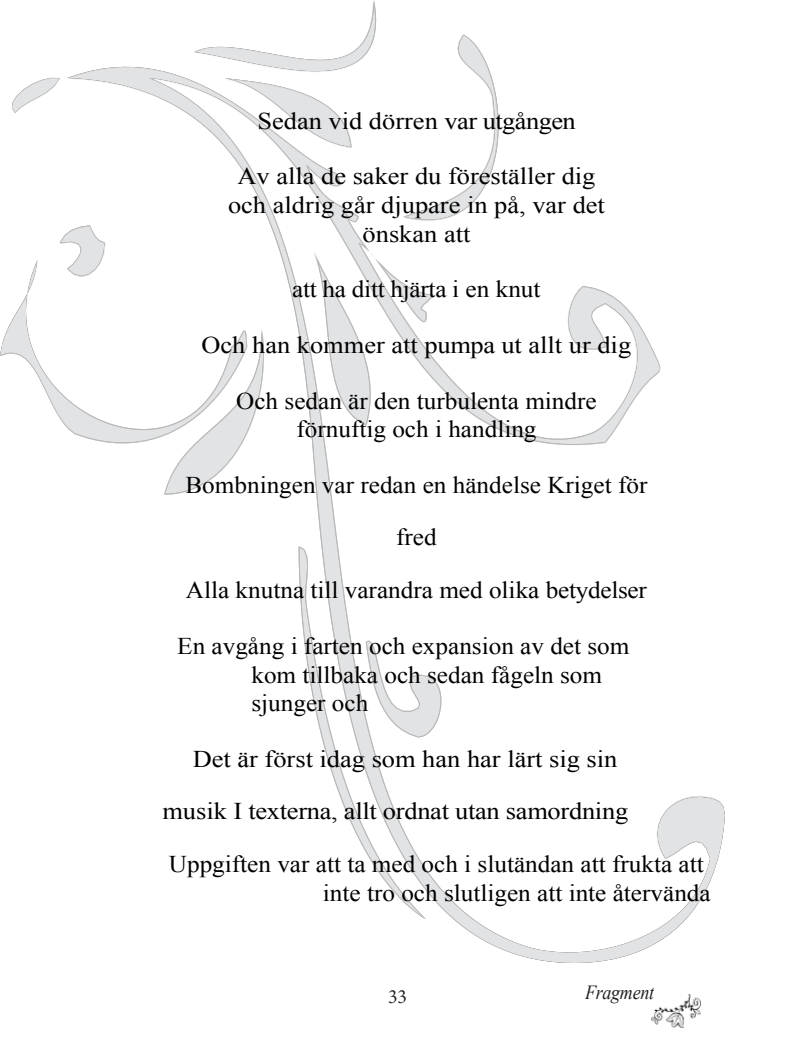
Bara genom att existera, med en övertygelse, alltid
knuten till ditt hjärta, en vilja att pumpa och

Från en ström föreställs strömmen I
vilken lådan hade fyra väggar
Och utseendet på en glödtråd utan anledning, som
väntar på att bli upplyst av den kraft som inte är
rädd, vinner eller förlorar.
skapa och vaga
Mar med en pensel för att måla hela alfabetet med
varje färg, dess stavelse och dess styrka, som
kulminerar i önskan att gå
Och att gå och låta dig gå, framför allt att
bygga ett slott
På klippan under vattenfallet och floden
I sin strävan att ta allt med ro hade han särskilt
något i åtanke, mycket annorlunda än samma,
enkla berättelse om resan, om den hälsosamma
virtuositeten hos
Som du inte kan se, men det
sprider sig Så klättra ett steg till

Trappan rörde sig fortfarande bakåt I
förloppet av ett steg och en levitation
Och bara en som försöker klättra varje steg med sin
fasta och övertygade luft av föreställningar
Pianot som gick sönder på asfalten hade bara
en tangent, och det var inte C eller D Det var
att ha tro på att alltid tro på att avslöja Att vara
och att uppnå bara ett ögonblick till
Parfymrad av det varma landskapet i havets
bländverk ser jag dig älska, i min dykning du
min boj
I vraket av min båt
På den rena trasan som torkar av pianot som står
uppställt i ett vardagsrum där
ingen ville vara
Och allt jag ville göra var att gå in där

Sedan vid dörren var utgången
Av alla de saker du föreställer dig
och aldrig går djupare in på, var det
önskan att
att ha ditt hjärta i en knut
Och han kommer att pumpa ut allt ur dig
Och sedan är den turbulenta mindre
förnuftig och i handling
Bombningen var redan en händelse Kriget för
fred
Alla knutna till varandra med olika betydelser
En avgång i farten och expansion av det som
kom tillbaka och sedan fågeln som
sjunger och
Det är först idag som han har lärt sig sin
musik I texterna, allt ordnat utan samordning
Uppgiften var att ta med och i slutändan att frukta att
inte tro och slutligen att inte återvända

Hela resan var redan

Fallhöjden på taket, fönstret på glänt och kylan, i
mörkret av en handling av ett faktum, som aldrig
hänt men rapporterats och förmodligen uppfunnits
för att tänkas på

Den uppkomsten var bara att släppa ut

ånga Det vattnet var bara törst efter din

kyss I en önskan att bara röra dig och

pianot

Det var en del av en plan för att spela dig den
ton som kommer att vinna dig över

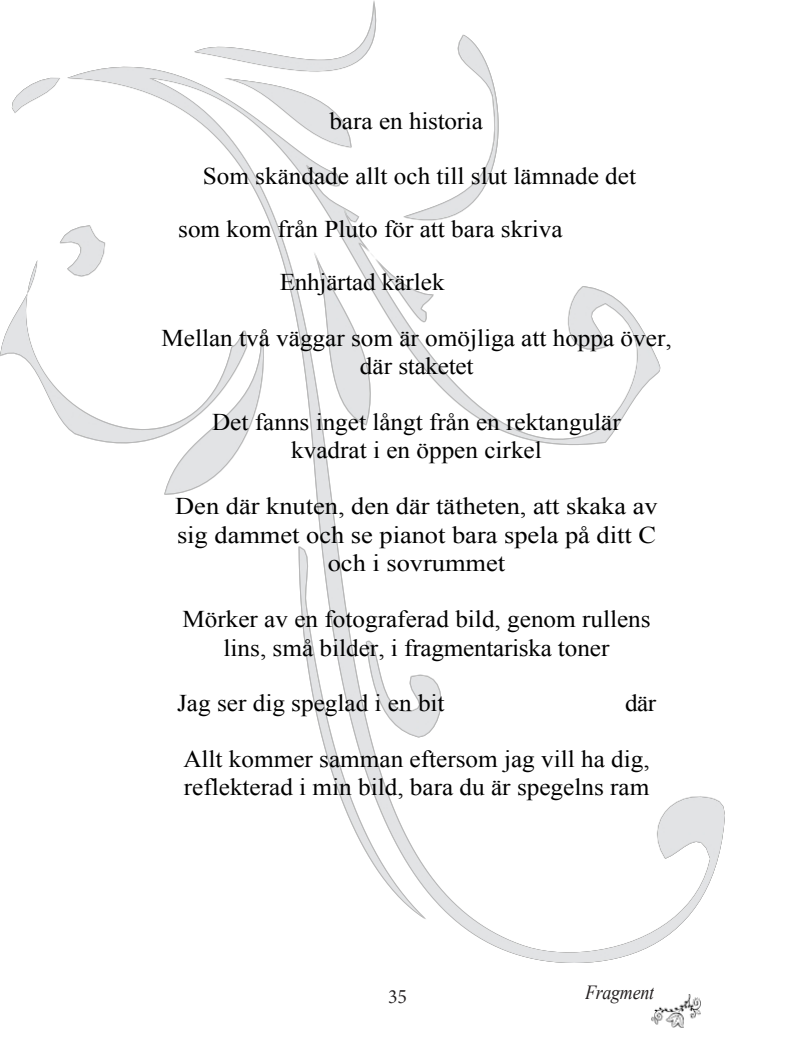
Ett skarpt sinne, ett trubbigt blad

Det var en stark skrivning som inte skulle
påverka det som redan kändes

Ett band i den stjärnlösa natten En resa in i

framtiden

Det kommer inte att komma, nuet är annorlunda än
det förflutna och det var kuppen, det var

bara en historia

Som skändade allt och till slut lämnade det
som kom från Pluto för att bara skriva

Enhjärtad kärlek

Mellan två väggar som är omöjliga att hoppa över,
där staketet

Det fanns inget långt från en rektangulär
kvadrat i en öppen cirkel

Den där knuten, den där tätheten, att skaka av
sig dammet och se pianot bara spela på ditt C
och i sovrummet

Mörker av en fotograferad bild, genom rullens
lins, små bilder, i fragmentariska toner

Jag ser dig speglad i en bit där

Allt kommer samman eftersom jag vill ha dig,
reflekterad i min bild, bara du är spegelns ram

Det vanliga

Hur tar vi oss ur denna
smärta som störtar in och
förvärrar lidandet av en
enda unik smärta?

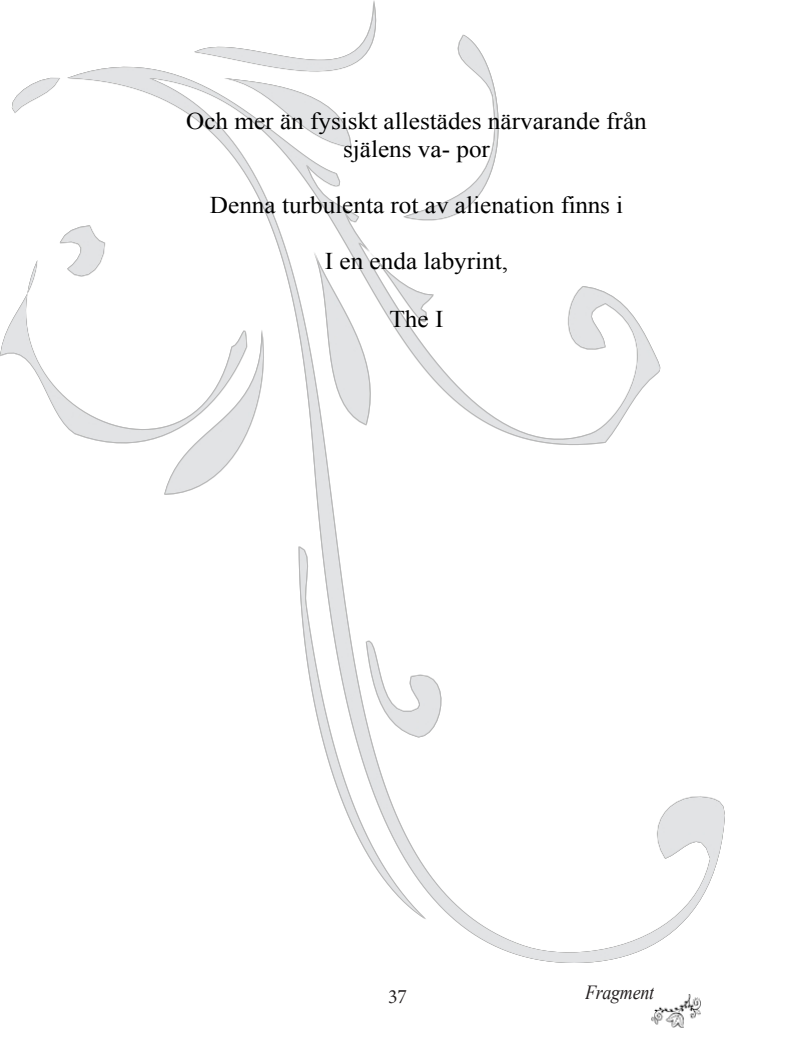
Det räckte med en titt på Without
Killing för att problematisera och hela
fallet

En tår är upptäckten av ett hjärta som
har störtats och skändats

Sedan kommer kedjan som gör mig galen Och
kedjar mina handleder och varje impuls

Att vara dömd till en sjuk och mörk
själ

Detta damm som skakar oss sprider sig genom
våra sinnen

Och mer än fysiskt allestädes närvarande från
själens va- por

Denna turbulenta rot av alienation finns i

I en enda labyrint,

The I

Du

Drags med av undervattensströmmen

Apatin från ännu en dag, krossad Kedjan

som stramar åt mig, lossnar...

I detta nästan brådskanie ögonblick väntar alla...

Allegorin om att leva, transporterad från bukoliska
stunder...

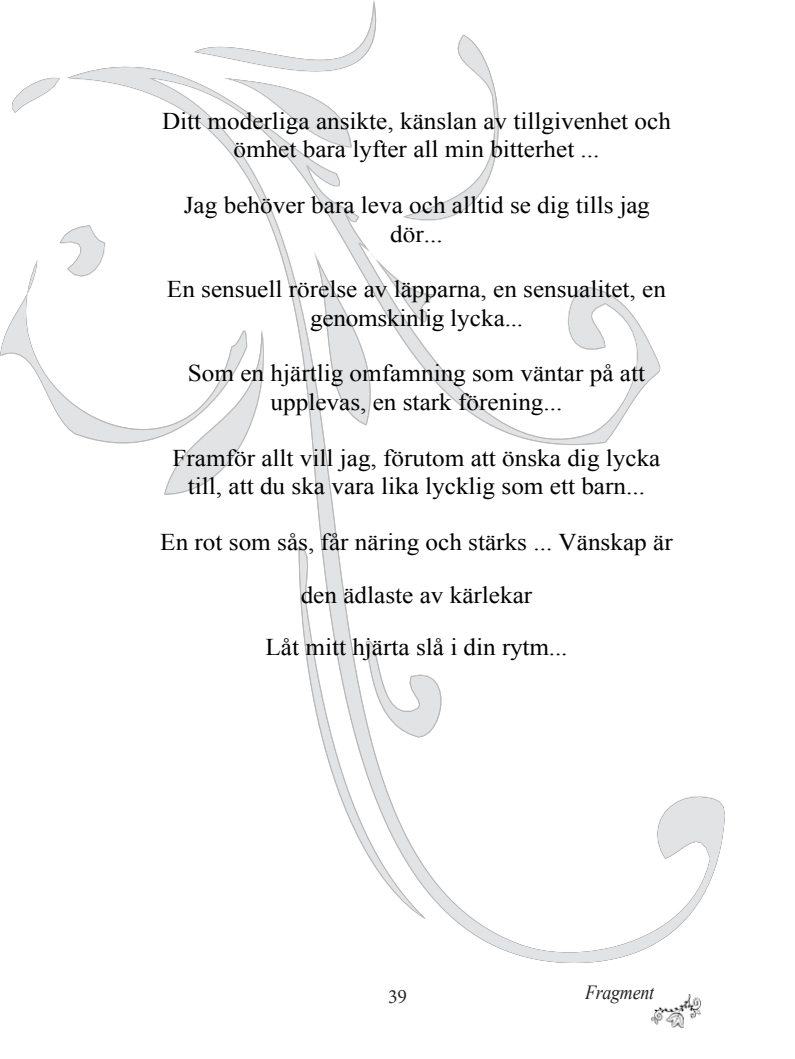
Facklan kommer att brinna ut, här är en glöd och
lågan är tänd ...

Mitt stackars hjärta brinner för dig, som en lös
häst som väntar på att bli tämj...

Jag njuter av allt jag känner, för att känna dig som
jag gör, i denna oändliga tid...

Som korsar det omgivande förflutna och som
markerar varje liv som ska levas.

Vår återförening är full av magi, bara att titta på dig
och se ...

Ditt moderliga ansikte, känslan av tillgivenhet och
ömhet bara lyfter all min bitterhet ...

Jag behöver bara leva och alltid se dig tills jag
dör...

En sensuell rörelse av läpparna, en sensualitet, en
genomskinlig lycka...

Som en hjärtlig omfamning som väntar på att
upplevas, en stark förening...

Framför allt vill jag, förutom att önska dig lycka
till, att du ska vara lika lycklig som ett barn...

En rot som sås, får näring och stärks ... Vänskap är
den ädlaste av kärlekar

Låt mitt hjärta slå i din rytm...

Pappa

Num ai Jag

var en far

Det magiska ögonblicket

för större lärande Alltid

hoppfull

För den största

kärleken Att få ett

barn

Kärleken till en mor Kärleken

till ett barn

Han är en jätte

Alltid

uppmärksam

Och intelligent

Far och son

Min son spricker av glädje

Känslan, , tillgivenheten, kärleken och omsorgen
är en kraft som för oss till evig glädje, önskan om
tillgivenhet, delande, lektioner och rätt
undervisning för oss båda flödar över av lycka,
och vilken av oss som helst strävar efter att vara
en evigt ung lärning till en nybörjare till far.

Jag ville berätta för dig hur mycket jag älskar dig,
hur mycket jag känner dig, hur varje orolig stund
av en fråga och bara lite mer eftersom du
fascinerar mig. Din glöd kommer alltid att vara för
mig en bild av extas i en ram där vi båda passar,
men du är alltid den vackraste.

Du har kommit en lång väg från att bara födas till
att bara tänka på dig själv, hur du berikar mig, du
är galen, sann ömhet

Tårar

En dag, om jag hade en tår, skulle jag lägga den
ditt ansikte så att du inte skulle gråta mer

Dröm

Jag ville dyka djupt ner

Jag vaknade upp Mitt i

havet

Från en sömn som kommer att

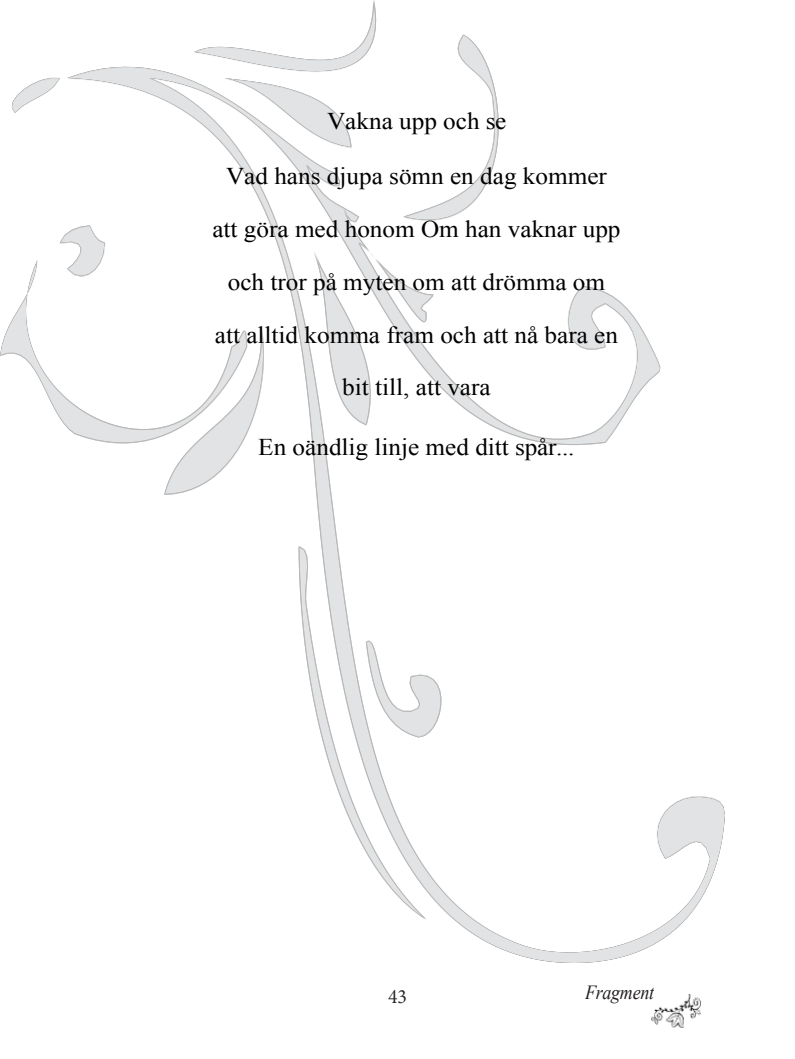
vara i flera år, sömngångaren

Drömmare, av en nattsjäl Att i

skymningen skuggans figur invaderar

och väcker mörkret.

Av ren och rå illusion, av den mest eviga

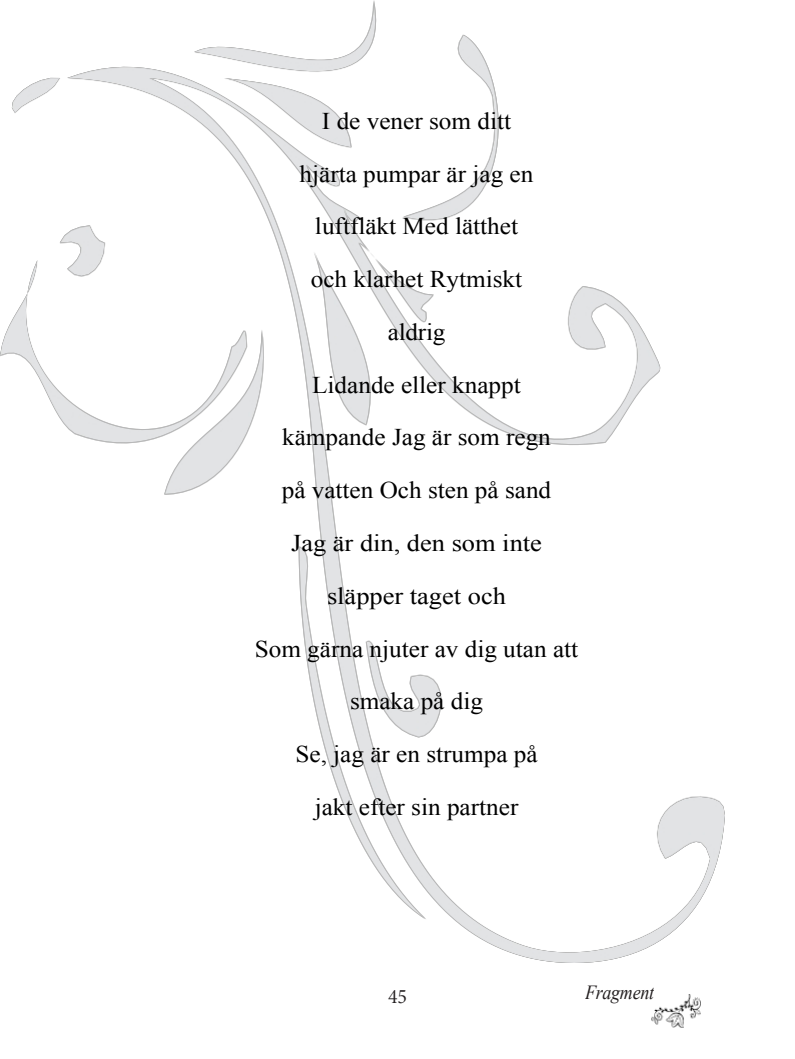

Vakna upp och se
Vad hans djupa sömn en dag kommer
att göra med honom Om han vaknar upp
och tror på myten om att drömma om
att alltid komma fram och att nå bara en
bit till, att vara
En oändlig linje med ditt spår...

Par

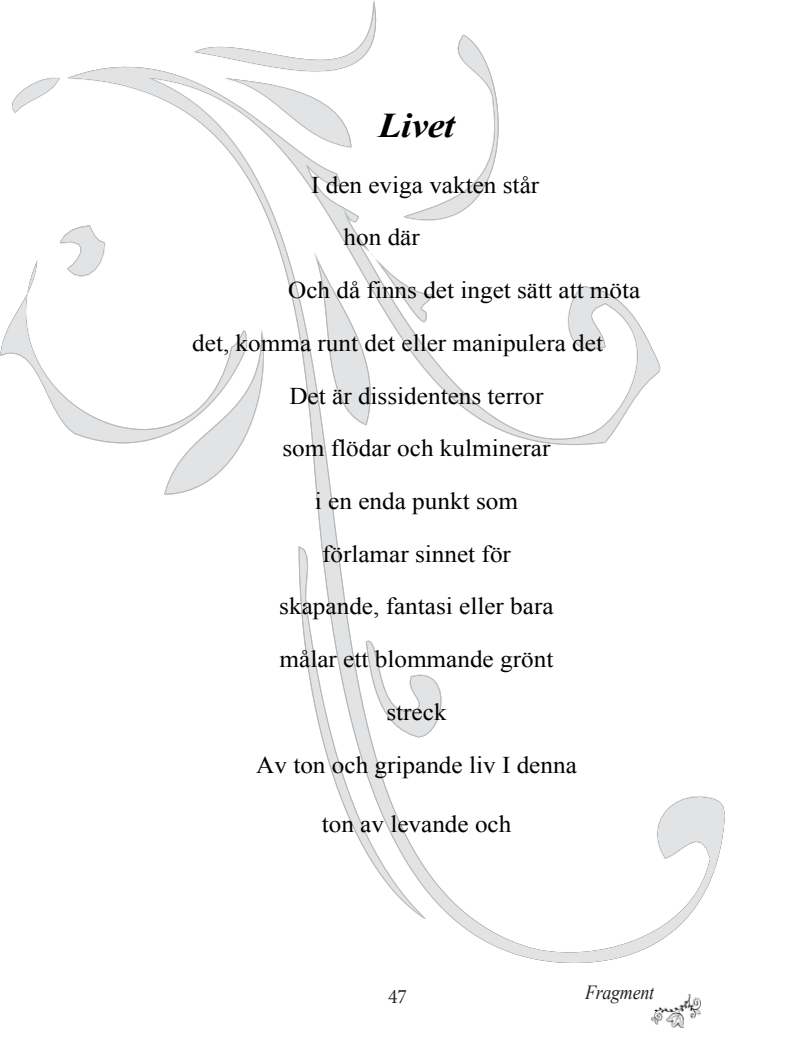
Jag ville ha en kyss
En fridfull sömn som
bedövar oss
Och vi längtar efter mer
Kanske vill du inte veta
sötman som finns i dig
Och i vilken du talar ord
som är mjuka och
uppfriskande för oss
Dunkandet av en rörlig
Av ett hjärta som föreställer sig er
Tätt, sammanflätade
Jag är en kedja som aldrig
släpps loss igen

I de vener som ditt
hjärta pumpar är jag en
luftfläkt Med lätthet
och klarhet Rytmsikt
aldrig
Lidande eller knappt
kämpande Jag är som regn
på vatten Och sten på sand
Jag är din, den som inte
släpper taget och
Som gärna njuter av dig utan att
smaka på dig
Se, jag är en strumpa på
jakt efter sin partner

En plungande känga Oknuten,
väntar på att bli knuten
Och ett band jag aldrig kan bryta
För du är skon på mitt par Som
jag älskar att älska

Livet

I den eviga vakten står

hon där

Och då finns det inget sätt att möta
det, komma runt det eller manipulera det

Det är dissidentens terror
som flödar och kulminerar

i en enda punkt som

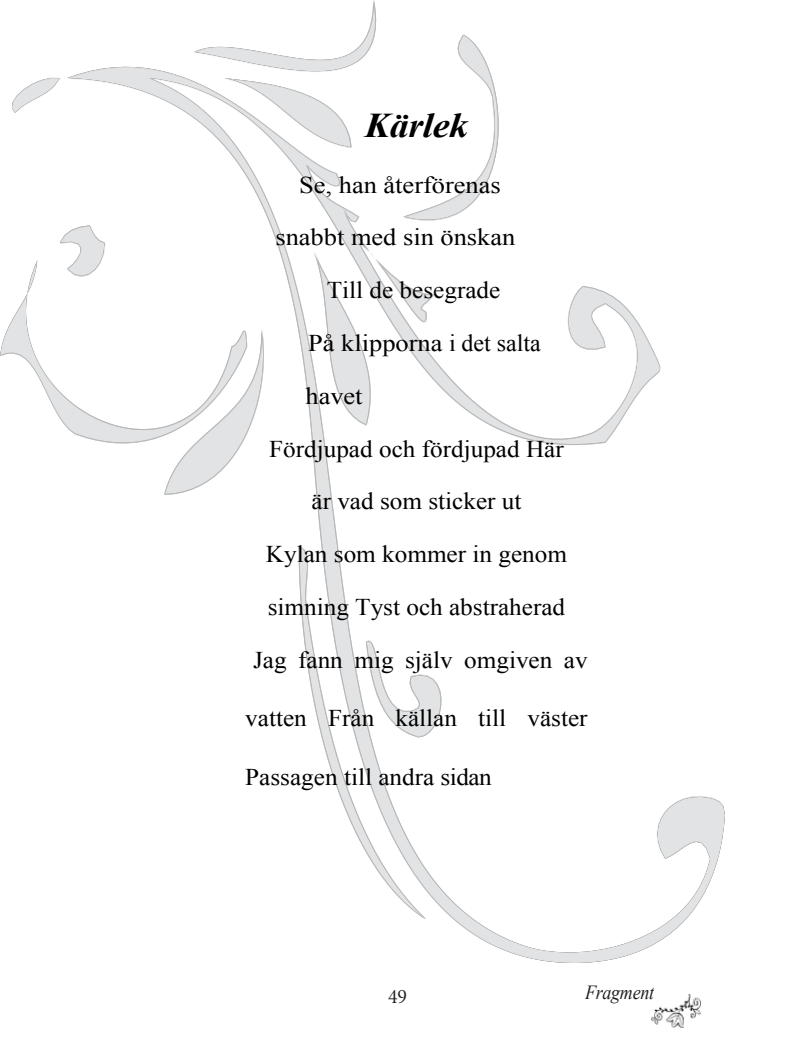
förlamar sinnet för
skapande, fantasi eller bara
målar ett blommande grönt
streck

Av ton och gripande liv I denna

ton av levande och

Blossom, du hittar det här
Den markör du alltid velat kryssa i,
Lev intensivt

Kärlek

Se, han återförenas
snabbt med sin önskan

Till de besegrade
På klipporna i det salta
havet

Fördjupad och fördjupad Här
är vad som sticker ut

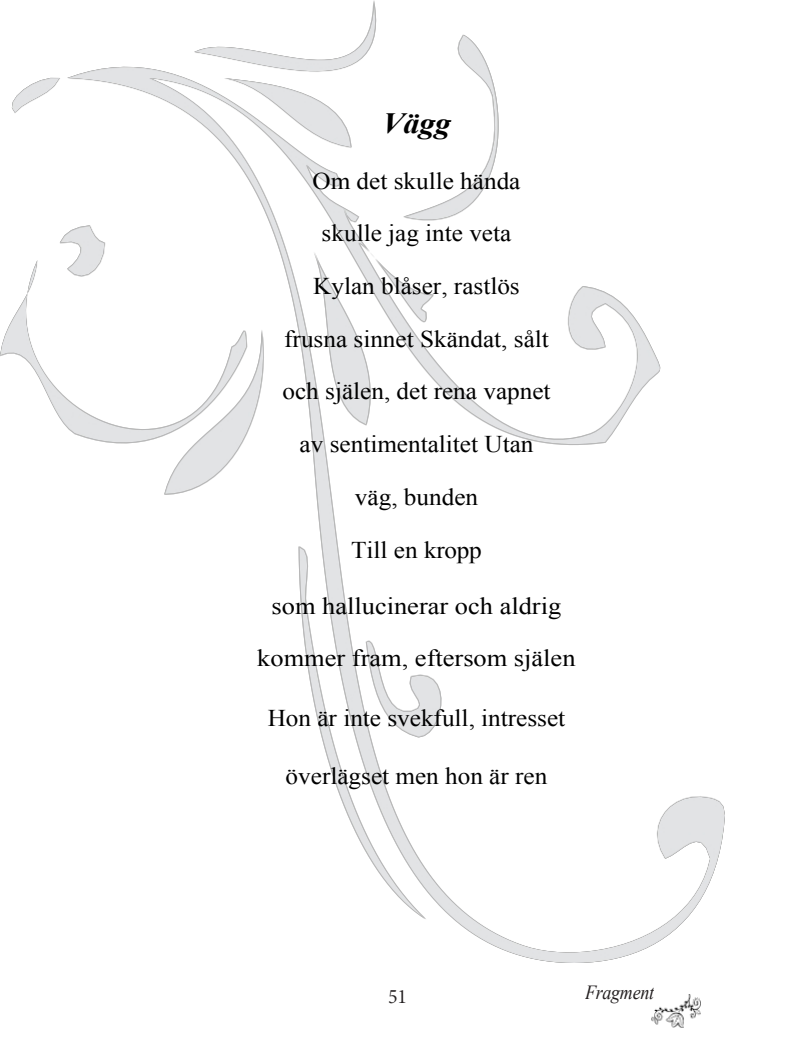
Kylan som kommer in genom
simning Tyst och abstraherad

Jag fann mig själv omgiven av
vatten Från källan till väster

Passagen till andra sidan

Ingenting är svårt, du måste bara
aldrig ta samma steg och gå vidare
Låt ditt hjärta bli rört
Musiken som kallar på dig Vind,
hav och ett erövrat land
Bara kärlek

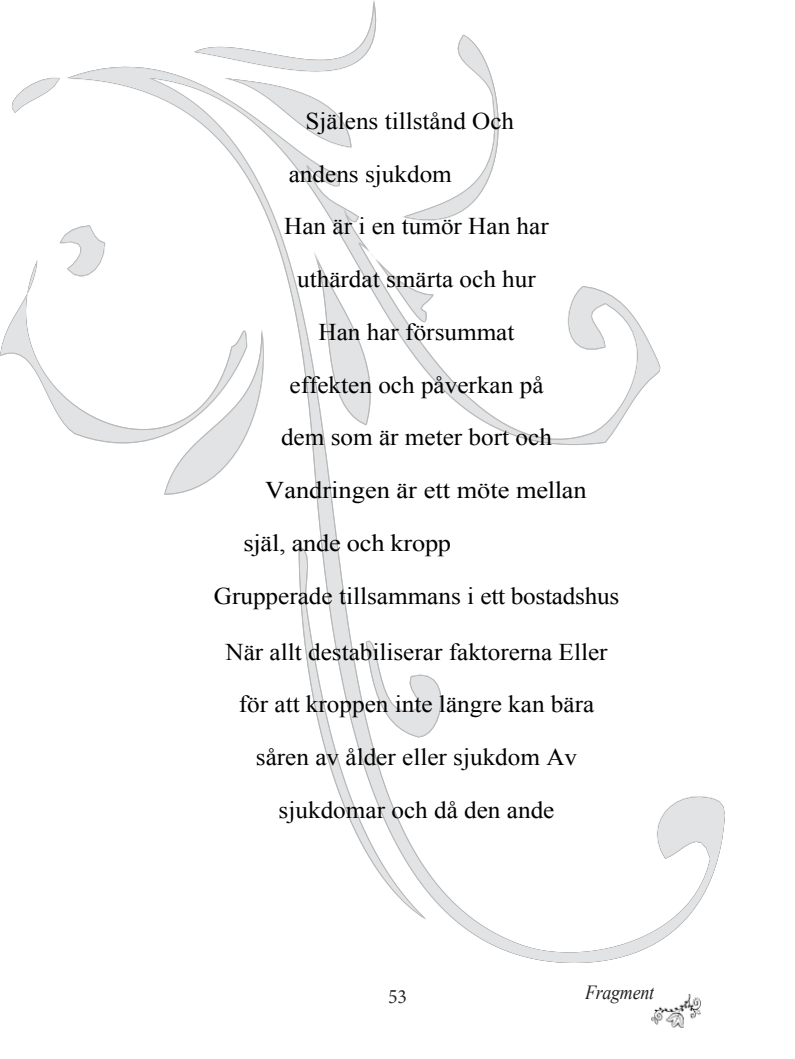

Vägg

Om det skulle hända
skulle jag inte veta
Kylan blåser, rastlös
frusna sinnet Skändat, sålt
och själen, det rena vapnet
av sentimentalitet Utan
väg, bunden
Till en kropp
som hallucinerar och aldrig
kommer fram, eftersom själen
Hon är inte svekfull, intresset
överlägset men hon är ren

Det är därför den är placerad i
en cirkel Stängd, halvöppen
Så att med underkastelsen
Illusionen och kommer från
oändligheten En åska uppstår
Och allt stannar vid
ögonblicket av effektens
ljusstyrka Men andens sjukdom
Dessa kroppens behov Och som
vi medvetet känner.
Den störtar ner i sitt eget väsens
avgrund och svävar, blir kvar och
som ett störande bihang

Själens tillstånd Och
andens sjukdom

Han är i en tumör Han har
uthärdat smärta och hur

Han har försummat
effekten och påverkan på
dem som är meter bort och

Vandringen är ett möte mellan
själ, ande och kropp

Grupperade tillsammans i ett bostadshus

När allt destabiliserar faktorerna Eller
för att kroppen inte längre kan bära

såren av ålder eller sjukdom Av
sjukdomar och då den ande

Från jaget och vår själviskhet

Kom till vår vilja Men det

stör själen

Och det verkar på den korrumperade anden

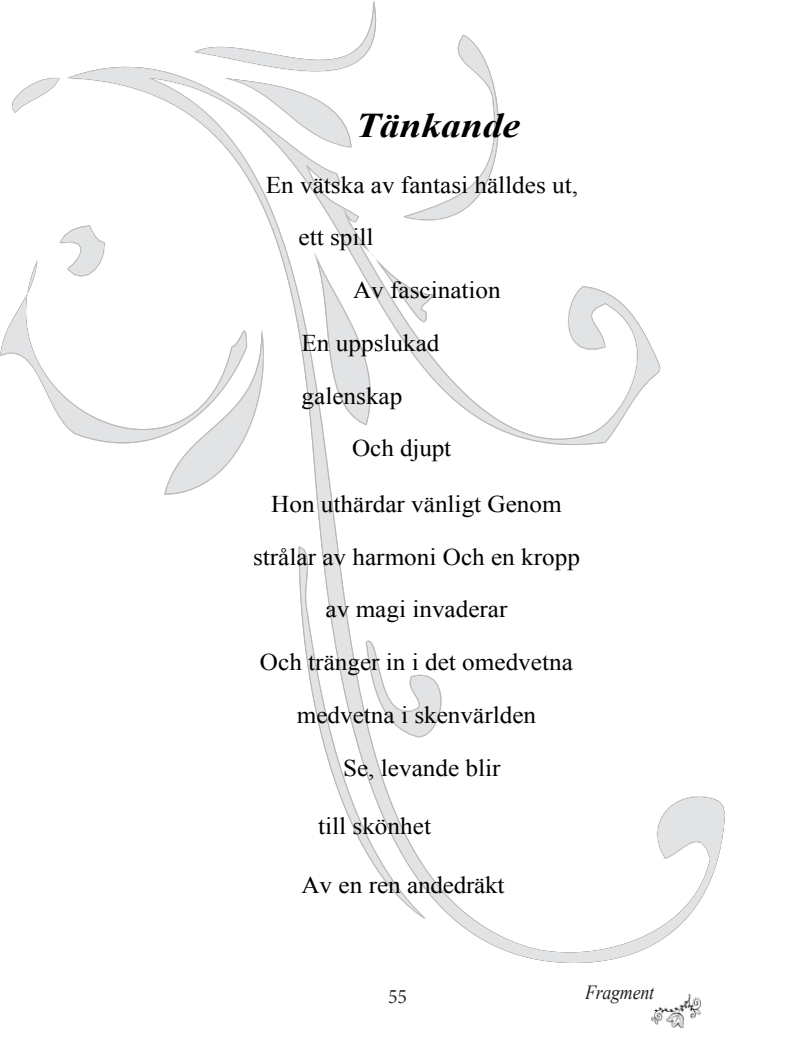
i den maximala tankeexponenten.

Och invaderade

ren, hård

Stark som en vägg

Oförmögen att sticka ut

Tänkande

En vätska av fantasi hälldes ut,
ett spill

Av fascination

En uppslukad
galenskap

Och djupt

Hon uthärdar vänligt Genom
strålar av harmoni Och en kropp
av magi invaderar

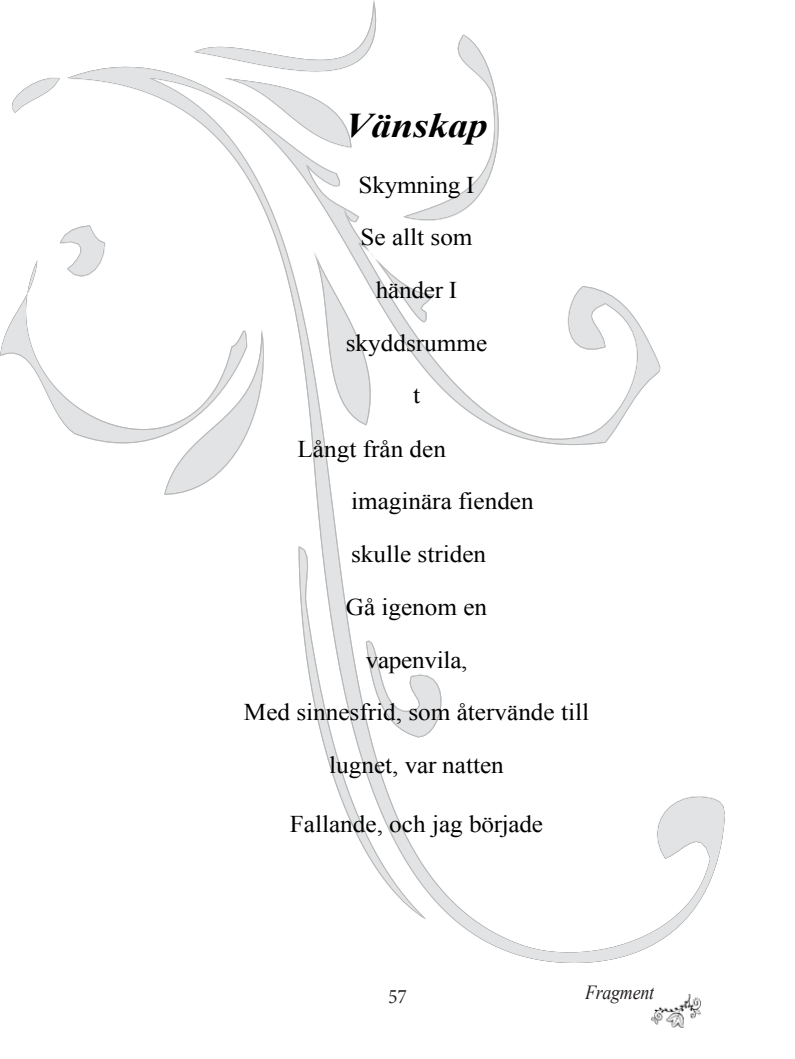
Och tränger in i det omedvetna
medvetna i skenvärlden

Se, levande blir
till skönhet

Av en ren andedräkt

Och
oändligheten blir
gränsen
Synlig och
expanderande
Mellan ord Känslor
Och en
handling Utan
att ändra ditt
tänkande
Väcka tankar Och
alltid föreställa sig
Föreställa sig
Överdriva
Tänka och agera för
förändring

Vänskap

Skymning I

Se allt som

händer I

skyddsrumme

t

Långt från den

imaginära fienden

skulle striden

Gå igenom en

vapenvila,

Med sinnesfrid, som återvände till

lugnet, var natten

Fallande, och jag började

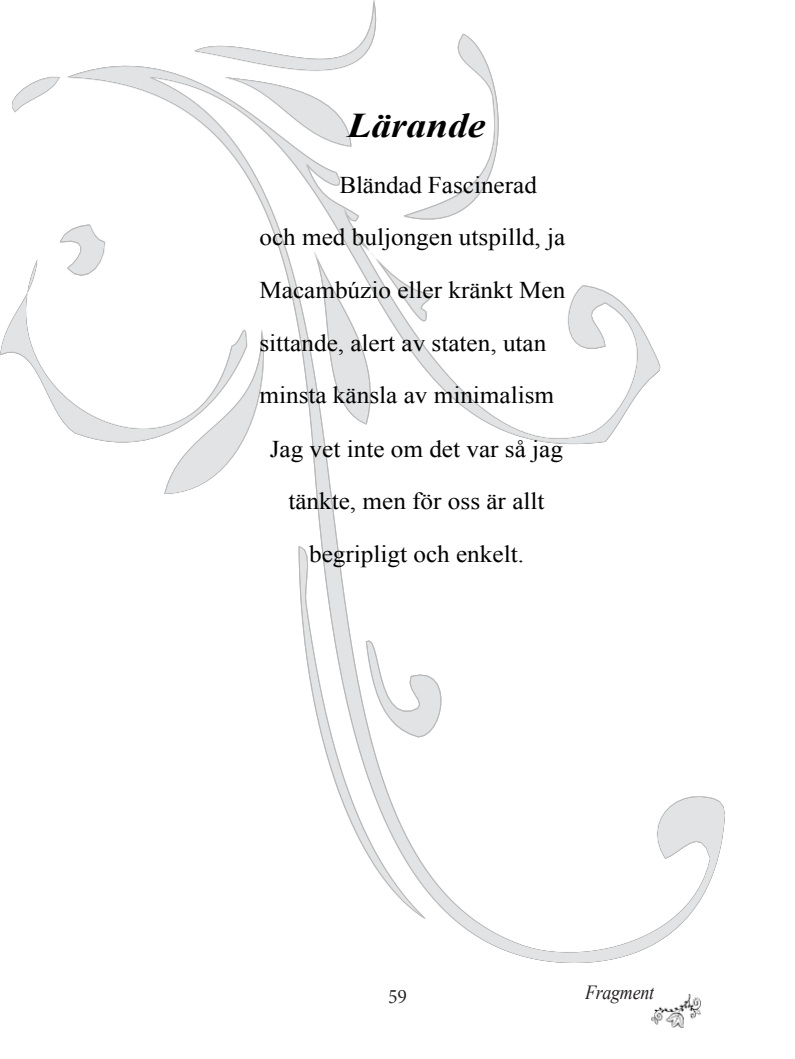

Att känna den beröringen
Att känna den på din mjuka
hud

Vilja och energi Ålderlös
vänskap

Den rena gestalten av
tillgivenhet Starkare än
någon passion eller kärlek
Och oavsett boet Bara en
beröring av en tumme

Och föreställ dig
hur det kändes
Och strömmen av all
energi gick förbi

Lärande

Bländad Fascinerad
och med buljongen utspilld, ja
Macambúzio eller kränkt Men
sittande, alert av staten, utan
minsta känsla av minimalism
Jag vet inte om det var så jag
tänkte, men för oss är allt
begripligt och enkelt.

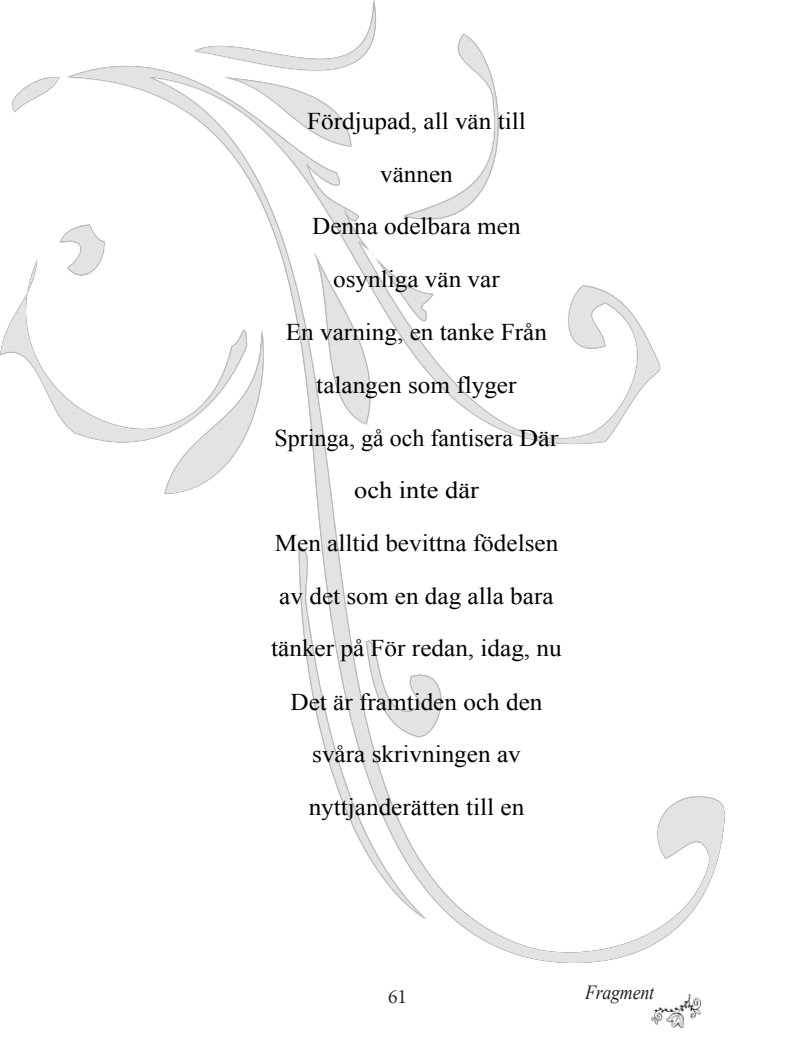

För att skriva till dig på
begäran Inte nödvändigt, när det
händer

Allt du kände finns kvar
och bleknar bort
Och ändå såg han

Bara titta, läsa och skriva
Tolka, ta in Bärande och
undervisande Lärande, det
är så uppmuntran växer

Med vindens kraft,
Och sedan försvinner han, flyger över sju
hav Det är milt uttryckt
Sedan dök han, gick och

Fördjupad, all vän till
vännen
Denna odelbara men
osynliga vän var
En varning, en tanke Från
talangen som flyger
Springa, gå och fantisera Där
och inte där
Men alltid bevittna födelsen
av det som en dag alla bara
tänker på För redan, idag, nu
Det är framtiden och den
svåra skrivningen av
nyttjanderätten till en

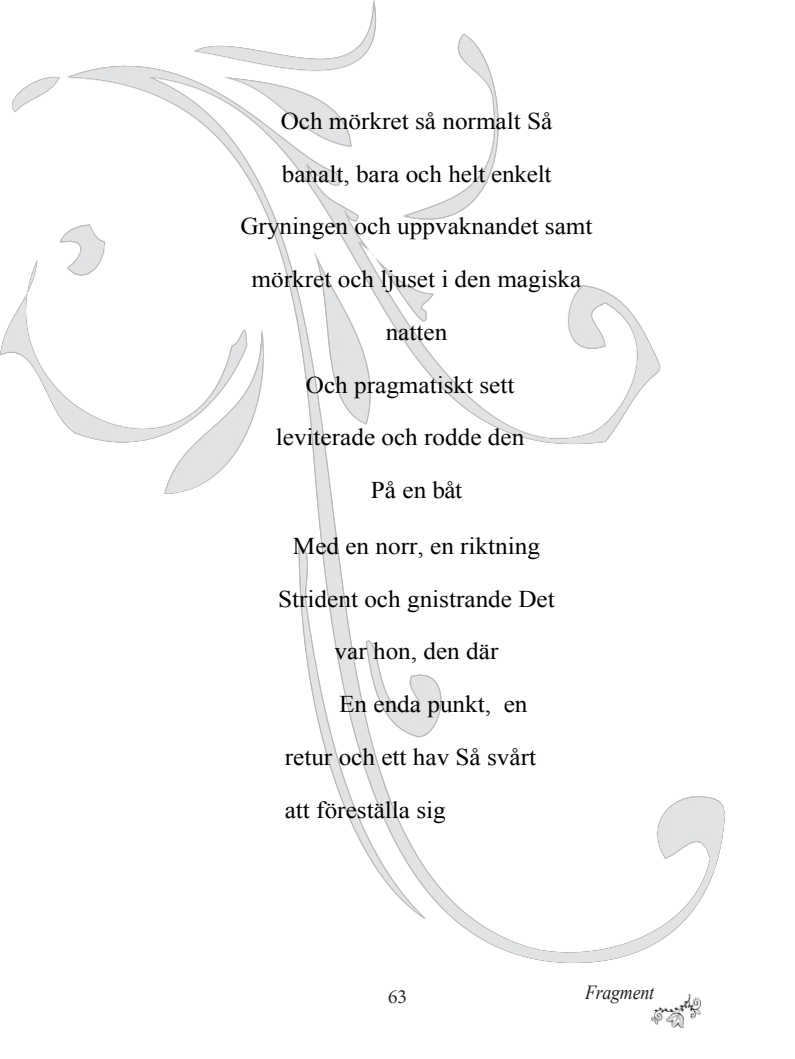
Bara andas och framför allt Skapa
och föreställa sig och återvända
Återskapa och
återvända till den plats
för vilken

Jag har aldrig åkt
därifrån tidigare, men
här är det nu

Jag tittar på min klocka
Helst i tid

Faktiska och bevittnade
händelser bevittnas i en
ursprunglig känsla av
njutning.

Det kommer med att vara öm

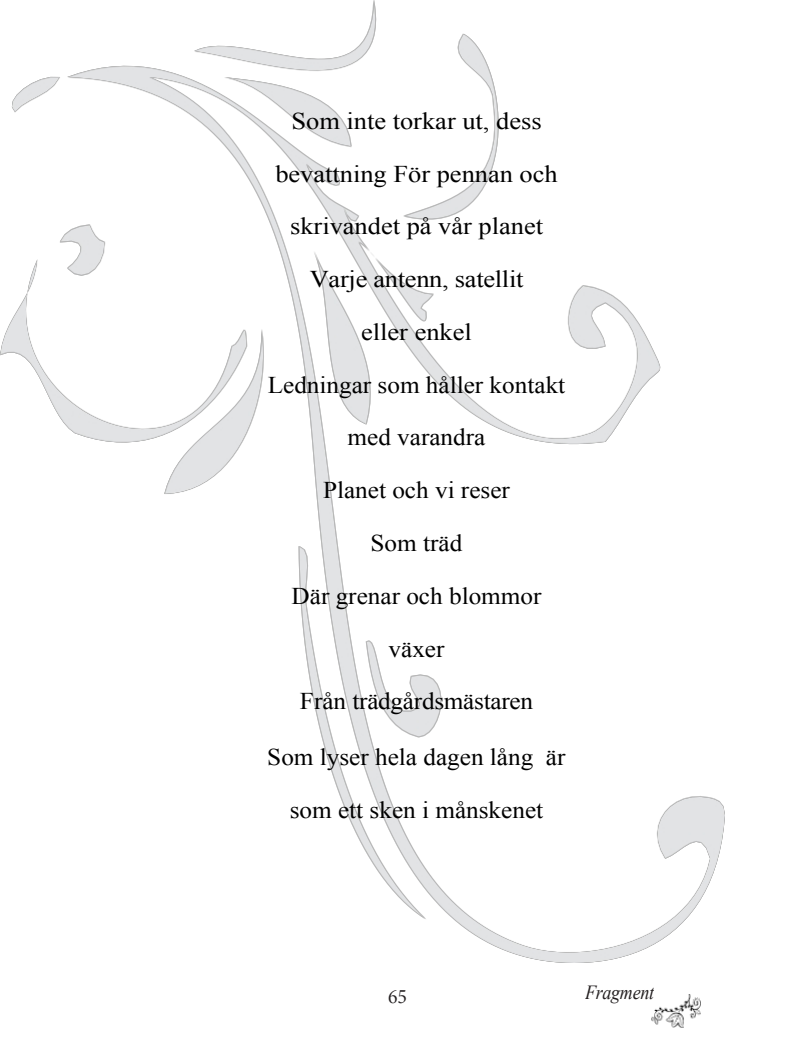
Och mörkret så normalt Så
banalt, bara och helt enkelt
Gryningen och uppvaknandet samt
mörkret och ljuset i den magiska
natten

Och pragmatiskt sett
leviterade och rodde den
På en båt

Med en norr, en riktning
Strident och gnistrande Det
var hon, den där
En enda punkt, en
retur och ett hav Så svårt
att föreställa sig

Det var en enorm och
oerhörd vrede från haven
Den du är på väg till På
den hemliga resan Utan
välkomnande
Det var den fyrkantiga
sfären En omvänd
triangel Som en pyramid
Från en sarkofag
Med en ogenomtränglig
själslig ande ... Som en
bortglömd Levande,
händer
Från webbplatsen en bild av ett blad

Som inte torkar ut, dess
bevattning För pennan och
skrivandet på vår planet
Varje antenn, satellit
eller enkel
Ledningar som håller kontakt
med varandra
Planet och vi reser
Som träd
Där grenar och blommor
växer
Från trädgårdsmästaren
Som lyser hela dagen lång är
som ett sken i månskenet

Det skulle

hända. Och

sedan

Ett hopp till, ett hopp till För att se

ett barn födas och framför allt

Att se honom växa och lära sig och förstå

Allt han observerar och omvandlar Act, som

på barnets språk

Det är mjuk hud i överlägsenhet

av barn i förhållande

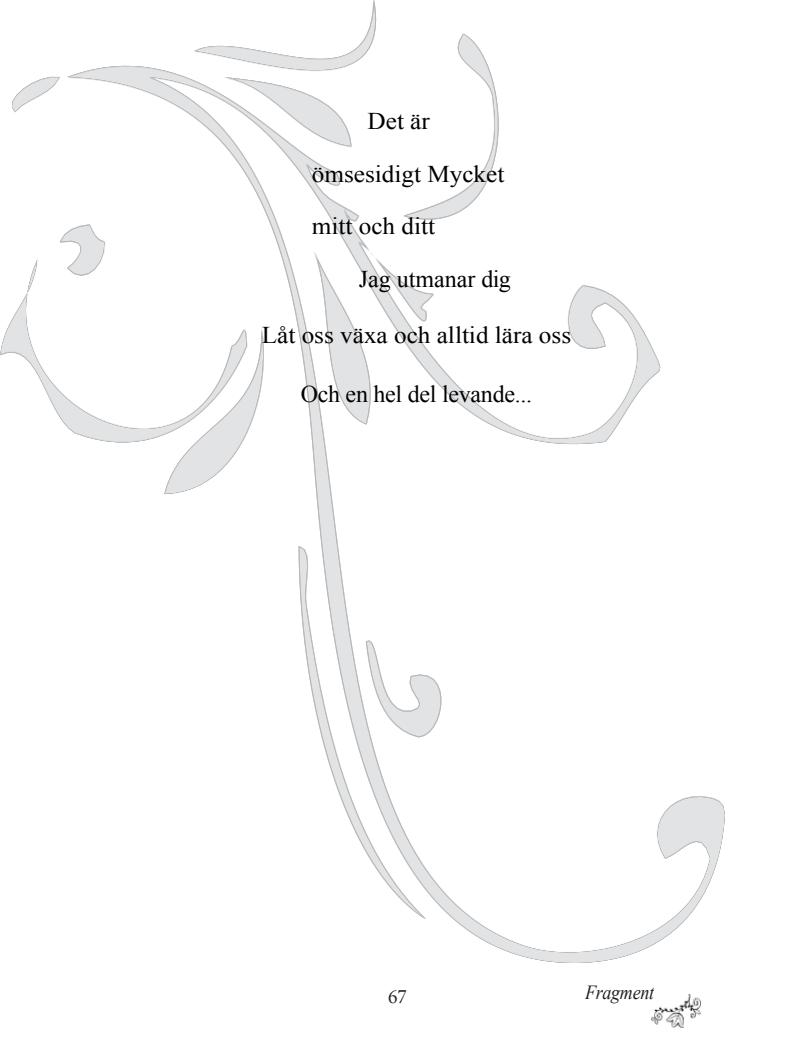
Till deras föräldrar och deras undervisning

Från det dubbla samspelet mellan att lära

sig och observera och att lära sig och veta

Som en tvilling

Som har ett inlärningspar

Det är
ömsesidigt Mycket
mitt och ditt
Jag utmanar dig
Låt oss växa och alltid lära oss
Och en hel del levande...

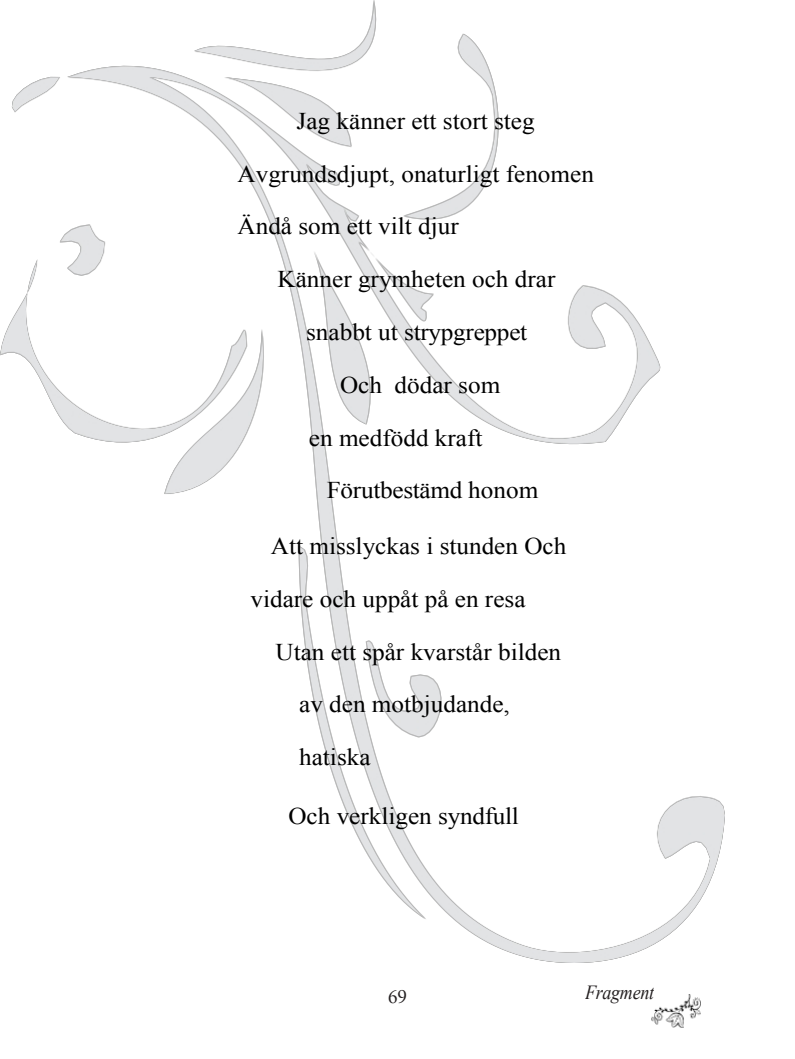

Boende

Jag känner en smärta
som hindrar mig från att
se

Jag skulle vilja vara äkta
Med ett alltid lojalt
uppträdande Men som en
sorgsen clown

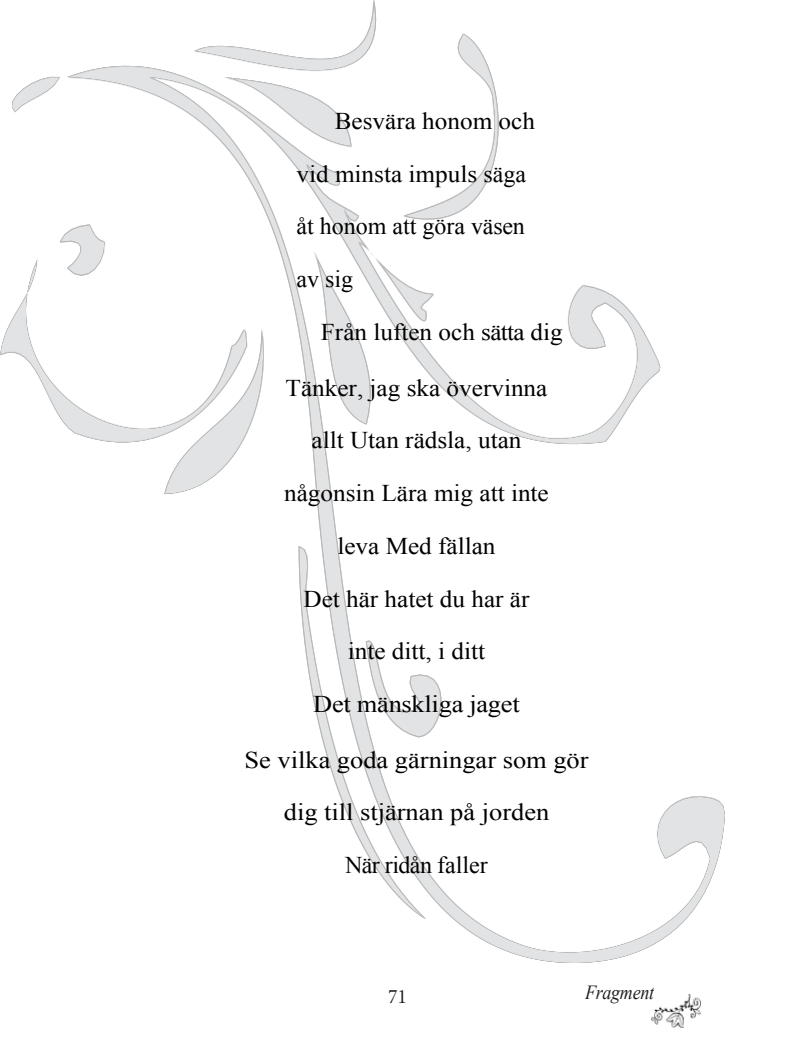
Jag är en bluff.
Leendet, glädjen från insidan Det
följer inte utsidan Jag känner
mig som om jag flyter
Det får mig att lämna platsen
Normal skulle vara att resa
Och stanna där du är utom synhåll

Jag känner ett stort steg
Avgrundsdjupt, onaturligt fenomen
Ändå som ett vilt djur
Känner grymheten och drar
snabbt ut strypgreppet
Och dödar som
en medfödd kraft
Förutbestämd honom
Att misslyckas i stunden Och
vidare och uppåt på en resa
Utan ett spår kvarstår bilden
av den motbjudande,
hatiska
Och verkligen syndfull

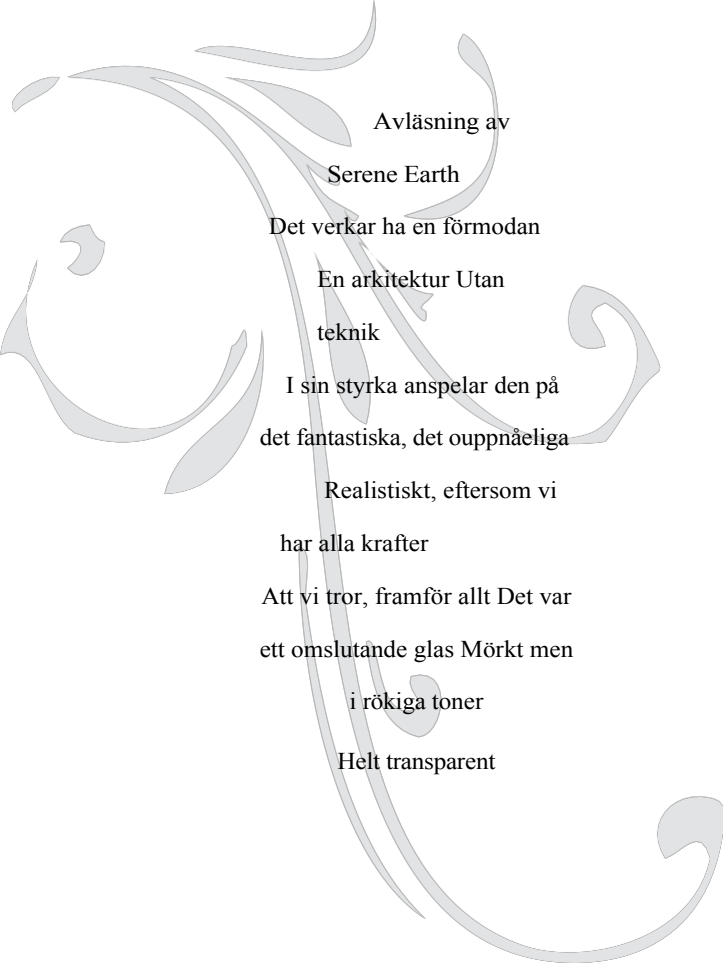
Här är en ed
På himlen i höjd med
temperaturen kommer
den svala glada och
fridfulla ringblomman
som säger Stopp, blomma
Och det växer, den här
våldsamma drivkraften
är bara ett dåligt
ögonblick
All vildhet i att vara
kulminerad och fulländad
Plötsligt släppa taget
Inte alls
Eller nästan
inte alls

Besvåra honom och
vid minsta impuls säga
åt honom att göra väsen
av sig
Från luften och sätta dig
Tänker, jag ska övervinna
allt Utan rädsla, utan
någonsin Lära mig att inte
leva Med fällan
Det här hatet du har är
inte ditt, i ditt
Det mänskliga jaget
Se vilka goda gärningar som gör
dig till stjärnan på jorden
När ridån faller

Jag ber dig spela piano För
jag har en plan Vi går
Vi går när vi
kommer. Stoppa dig
aldrig.
För att uppfylla
dig och flyga
Platt och flygande
Det stormiga molnet Är
ett tillstånd
Multi-faktoriell som gör oss I det
tårfyllda regnet i det ömma,
fuktiga ansiktet

Avläsning av

Serene Earth

Det verkar ha en förmodan

En arkitektur Utan
teknik

I sin styrka anspelar den på
det fantastiska, det ouppnåeliga

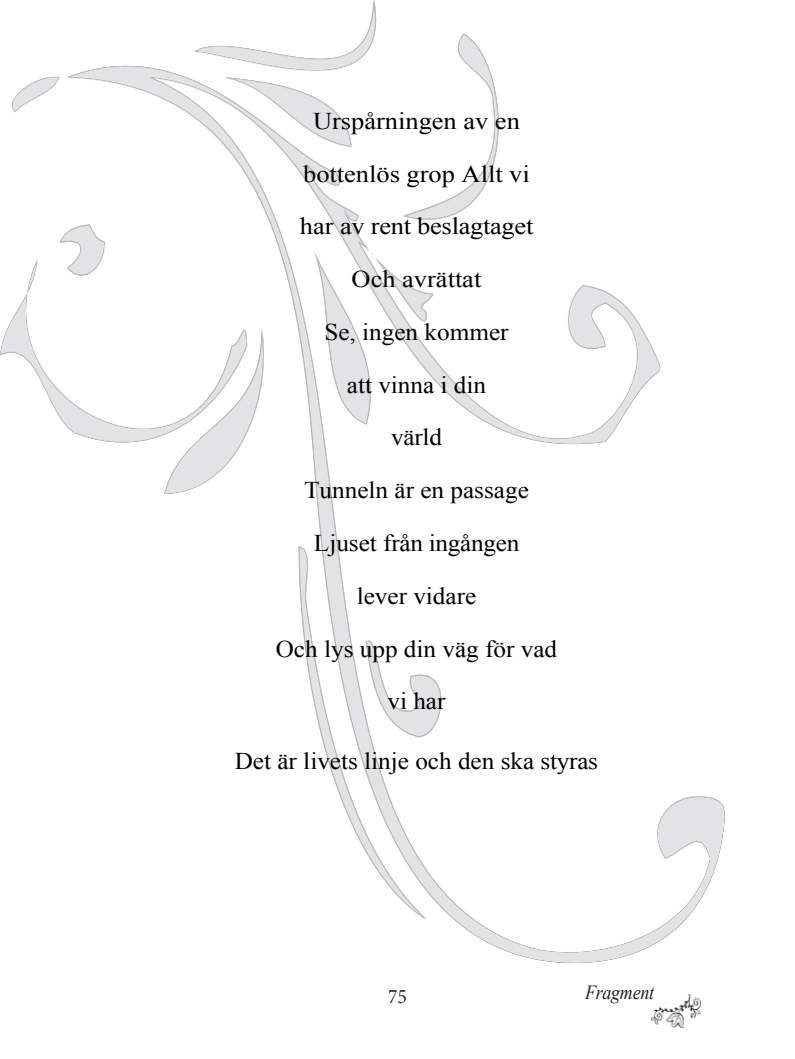
Realistiskt, eftersom vi
har alla krafter

Att vi tror, framför allt Det var
ett omslutande glas Mörkt men
i rökiga toner

Helt transparent

Värderingar är som
blommor måste
Vattna dem ständigt Och
det som är frö växer i sinnet
Att vara olika från
samma Vad vi alla har
Instinkter och
viljestyrka
Själva människans själ Utöver
rätt trolldryck är
Den svindlande tunneln där du kan
se ett ljus komma in
Och vems slut är

Urspårningen av en
bottenlös grop Allt vi
har av rent beslagtaget
Och avrättat
Se, ingen kommer
att vinna i din
värld

Tunneln är en passage

Ljuset från ingången

lever vidare

Och lys upp din väg för vad

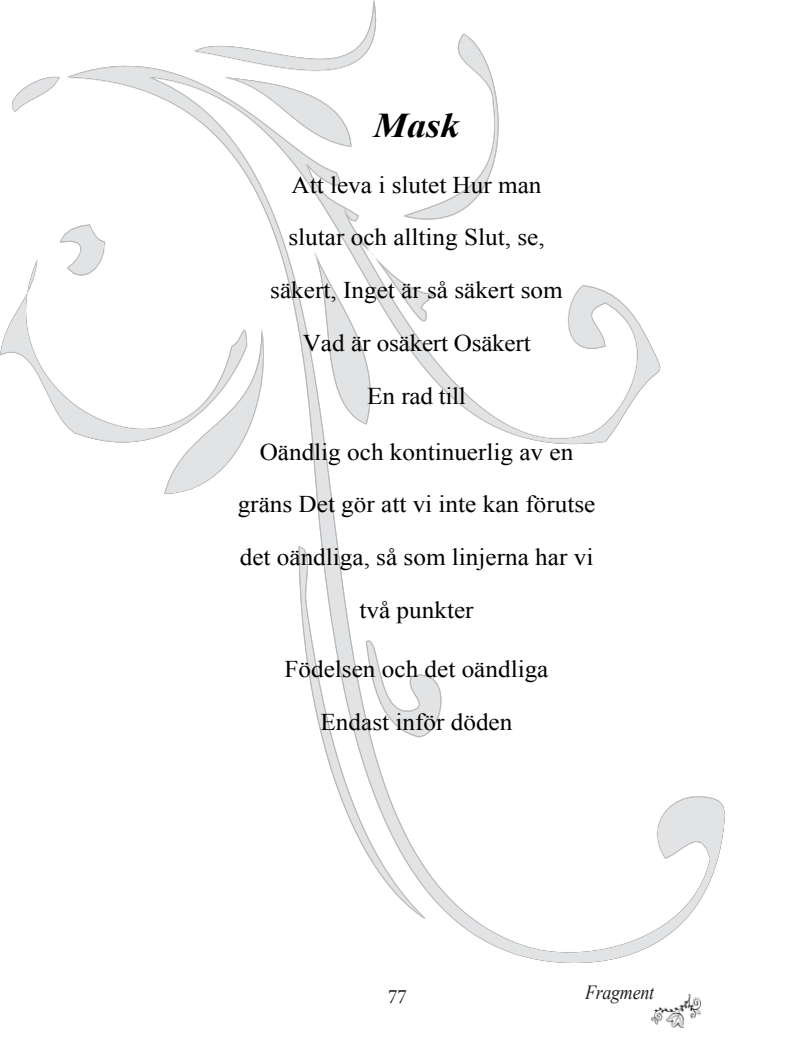
vi har

Det är livets linje och den ska styras

Kärlek Djup

Kärleken led Det
kändes också
Bortglömd
Djupt inne, halvt förlorad,
ångerfull och levande

Mask

Att leva i slutet Hur man
slutar och allting Slut, se,
säkert, Inget är så säkert som
Vad är osäkert Osäkert

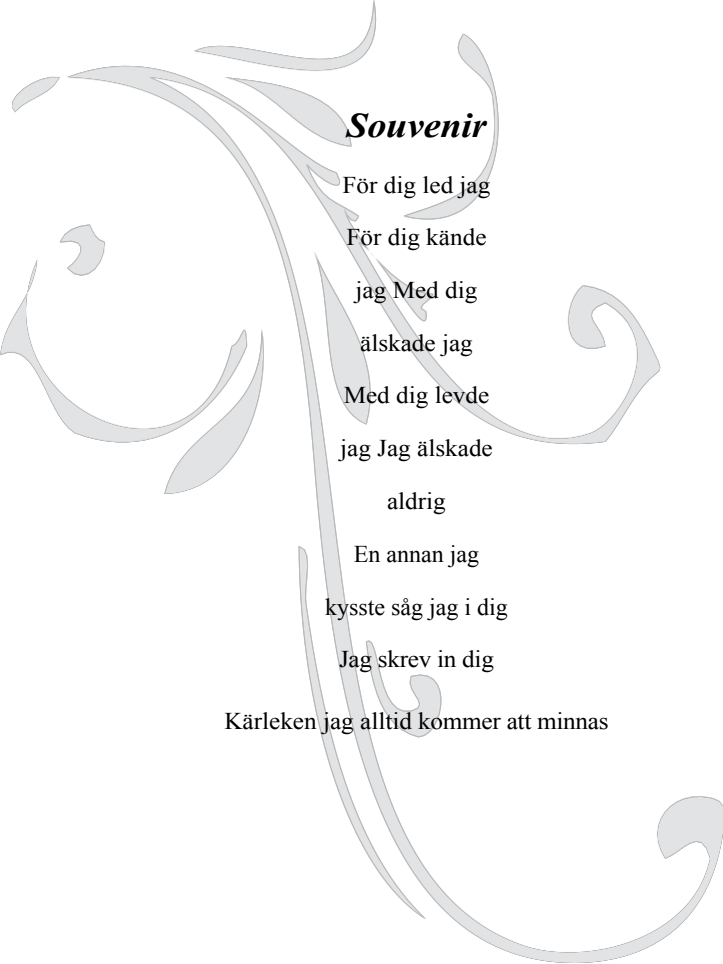
En rad till

Oändlig och kontinuerlig av en
gräns Det gör att vi inte kan förutse
det oändliga, så som linjerna har vi
två punkter

Födelsen och det oändliga
Endast inför döden

Det kommer långsamt Som
ett andetag, allt som kändes
är över Eftersom du aldrig
har sett ett ansikte annat än
slutet a
Mörkrets mask

Souvenir

För dig led jag

För dig kände

jag Med dig

älskade jag

Med dig levde

jag Jag älskade

aldrig

En annan jag

kysste såg jag i dig

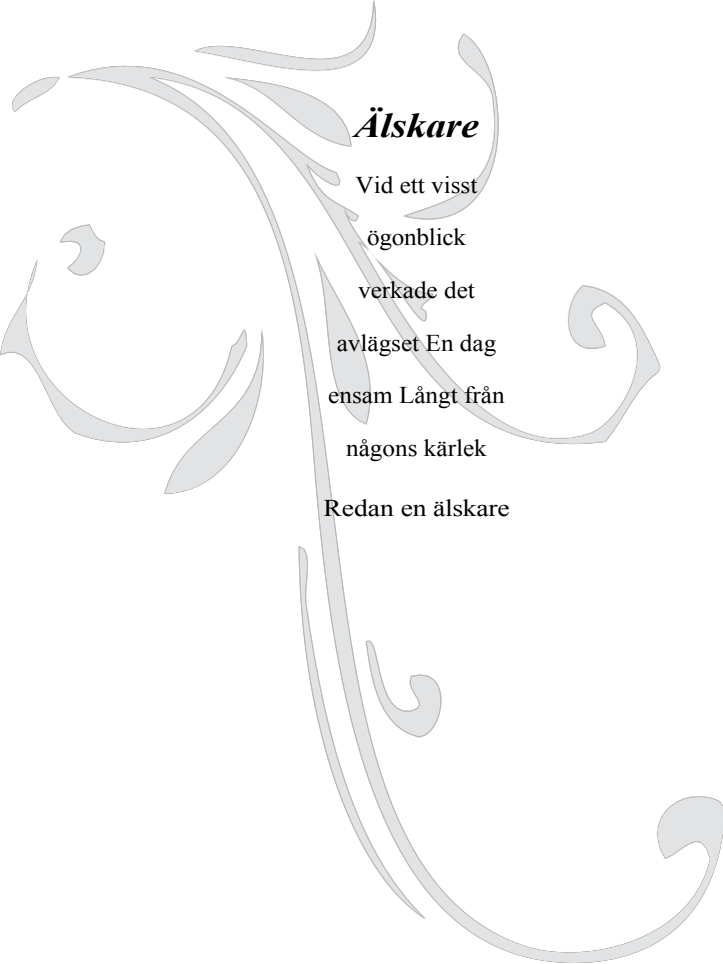
Jag skrev in dig

Kärleken jag alltid kommer att minnas

Jag kände mig

Aldrig så mycket
lidande Inget mer begär
Att dö för dig Genom
mig
För dig skrev
jag så mycket
Jag led men dog aldrig
Och för dig förlorade jag
aldrig
Jag kände bara

Älskare

Vid ett visst
ögonblick
verkade det
avlägset En dag
ensam Långt från
någons kärlek
Redan en älskare

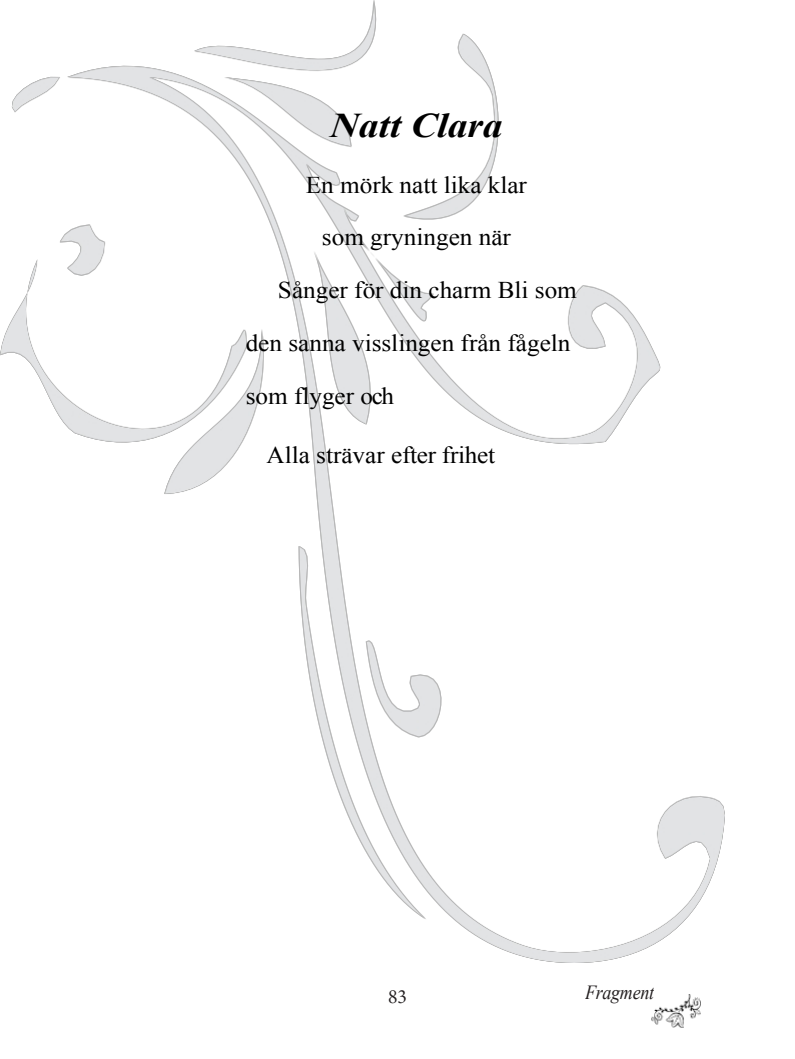

Reflektioner

Väntar på att något ska
födas I spegeln är det jag och
jag

Reflektion

Hur bra det är att reflektera
ensam Och inte bara din
bild Denna enkla reflektion
utan spegel har också
överförts

Natt Clara

En mörk natt lika klar

som gryningen när

Sånger för din charm Bli som

den sanna visslingen från fågeln

som flyger och

Alla strävar efter frihet

Skriva

I...

Och den största

ägodel jag kan äga

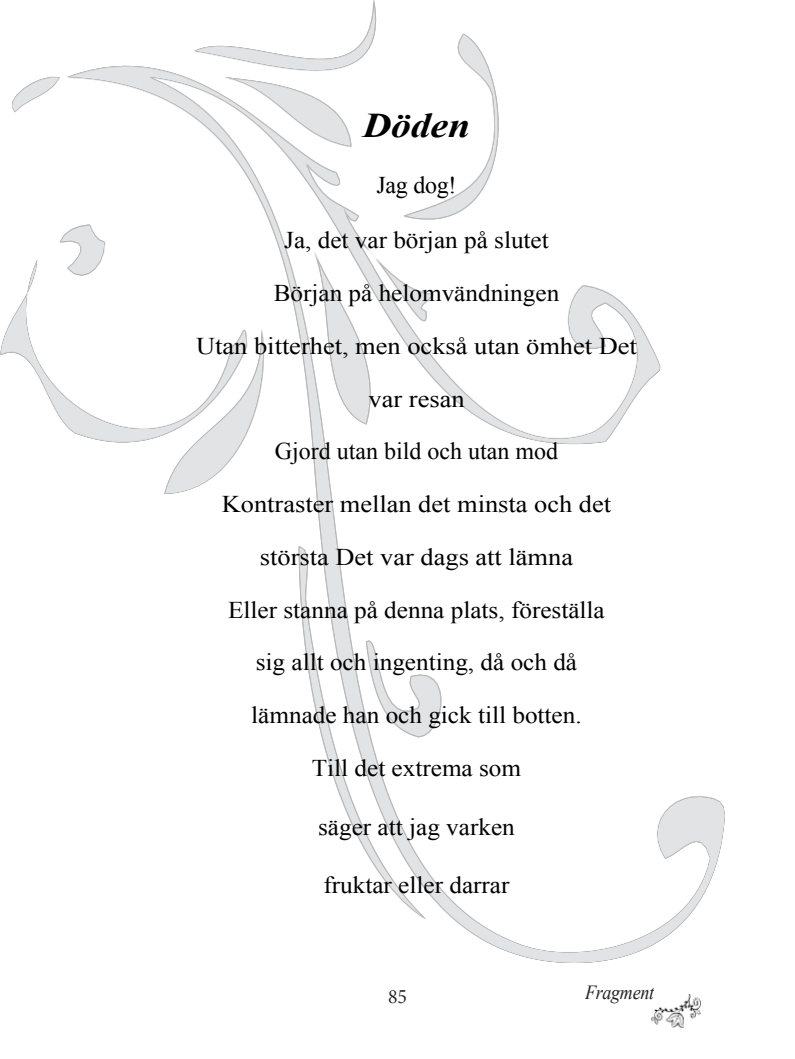
Ett papper och en

oemotståndlig penna

Framför allt strävar

jag efter att tänka

ensam

Döden

Jag dog!

Ja, det var början på slutet

Början på helomvändningen

Utan bitterhet, men också utan ömhet Det
var resan

Gjord utan bild och utan mod

Kontraster mellan det minsta och det

största Det var dags att lämna

Eller stanna på denna plats, föreställa

sig allt och ingenting, då och då

lämnade han och gick till botten.

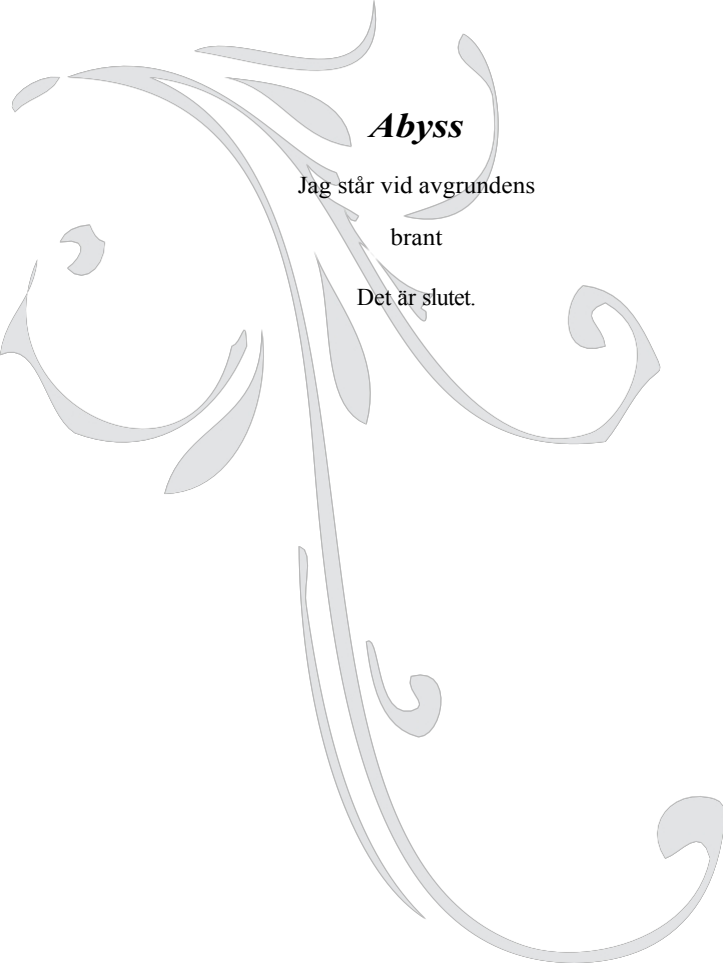
Till det extrema som

säger att jag varken

fruktar eller darrar

Resan har en återvändo I
denna uppslukade värld
I skönhetens djup Att allt jag
har är allt
Och jag vill inte ha någonting av allt, för när jag
går härifrån tar jag ingenting med mig, det var
vad jag tänkte.

Abyss

Jag står vid avgrundens
brant

Det är slutet.

Väntar på

Och han gick så där, ville och ville, hoppade

och hoppade

Och rökning

var att gå utan destination Ångest

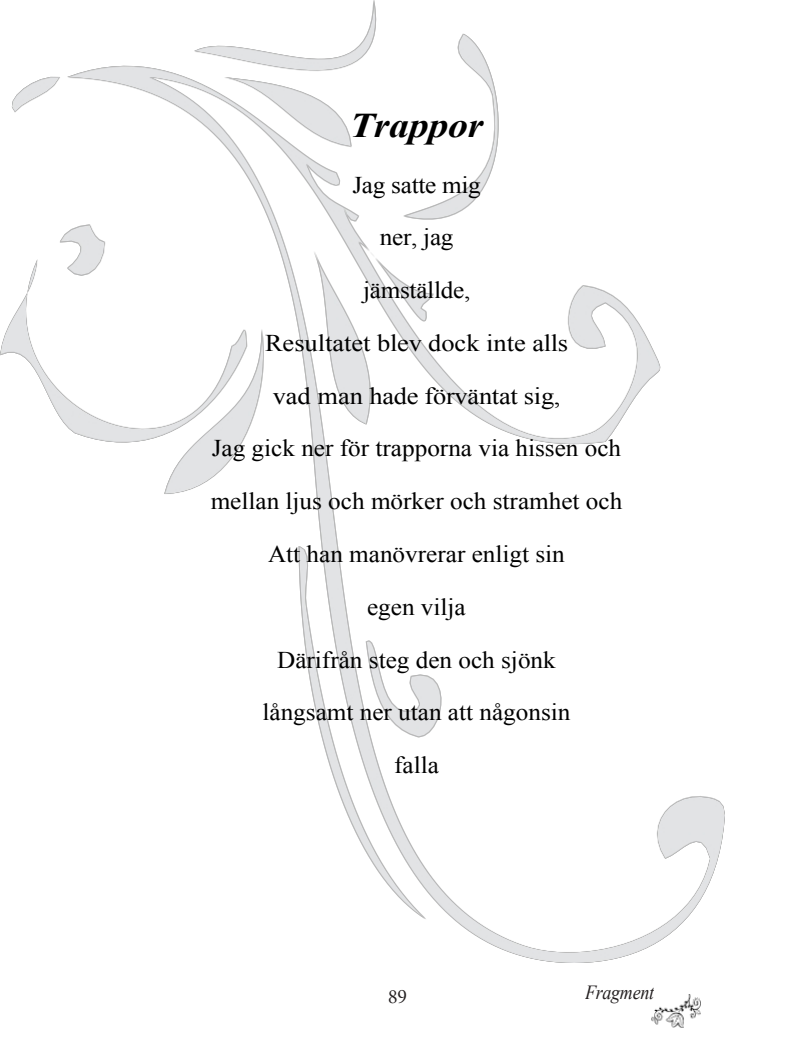
varierar med åldern, även om vi alltid lever

på ett mycket oroligt sätt Väntar på något,

vi vill alltid ha det

Något, allt inom oss, kommer i vägen Som sin

egen vilja ofrivilligt

Trappor

Jag satte mig

ner, jag

jämställde,

Resultatet blev dock inte alls

vad man hade förväntat sig,

Jag gick ner för trapporna via hissen och

mellan ljus och mörker och stramhet och

Att han manövrerar enligt sin

egen vilja

Därifrån steg den och sjönk

långsamt ner utan att någonsin

falla

Huvudkontor

En tår, en

intuition

Eller förstörelse, att

Tanken är vacker En

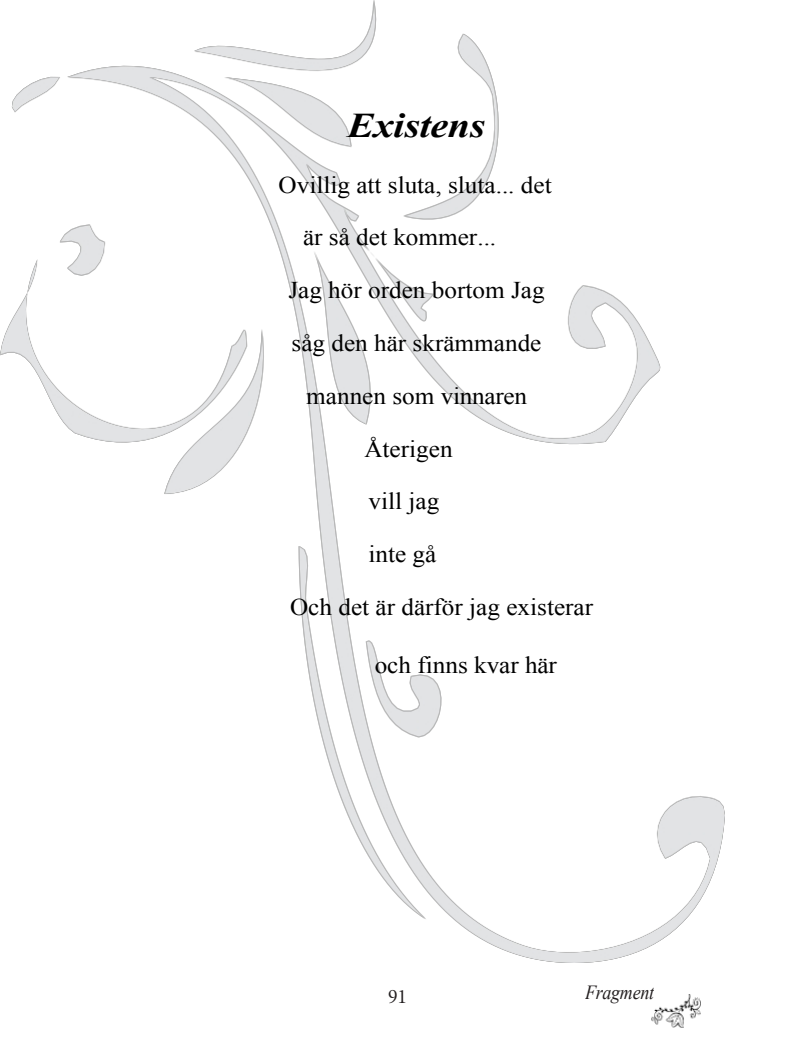
klunk från kylskåpets

kantin

Och jag tar det till platsen för

törst Och allt är mättat och

magnifikt

Existens

Ovillig att sluta, sluta... det

är så det kommer...

Jag hör orden bortom Jag

såg den här skrämmande

mannen som vinnaren

Återigen

vill jag

inte gå

Och det är därför jag existerar

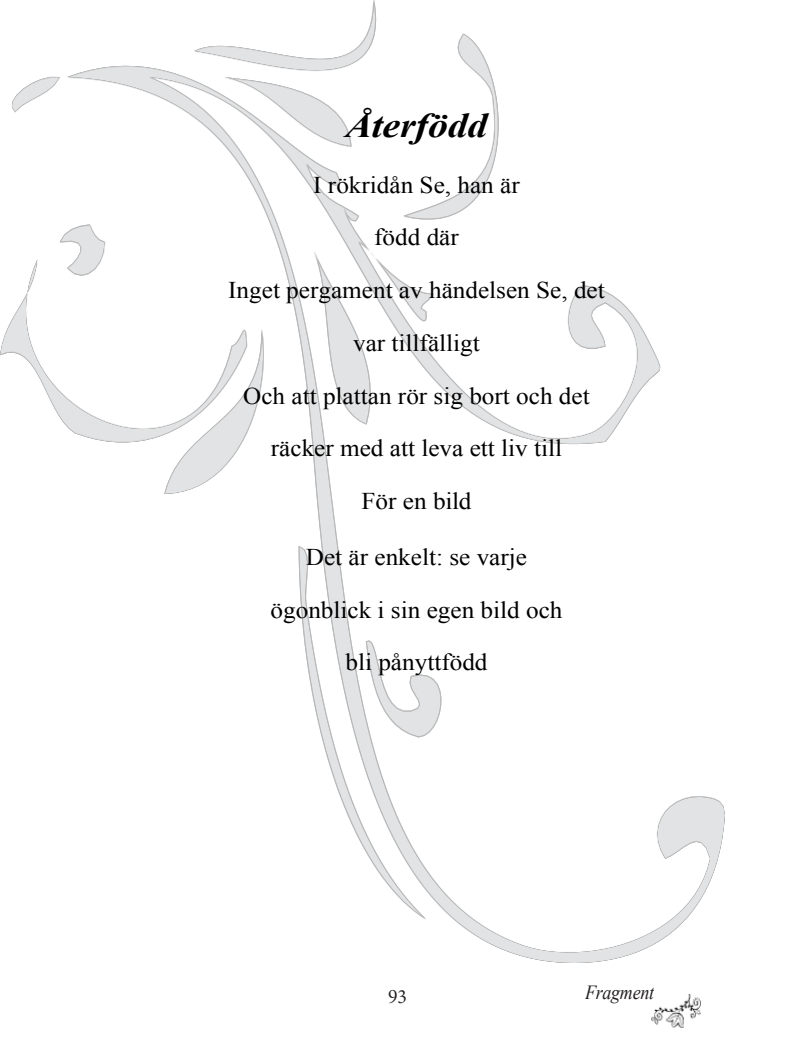
och finns kvar här

Solen

Vad hände Jag kände i
gryningen En öm sorg
Jag har levt, jag har
återupplivats och jag är
pånyttfödd Jag är den
mäktiga

The Sun

Återfödd

I rökridån Se, han är
född där

Inget pergament av händelsen Se, det
var tillfälligt

Och att plattan rör sig bort och det
räcker med att leva ett liv till

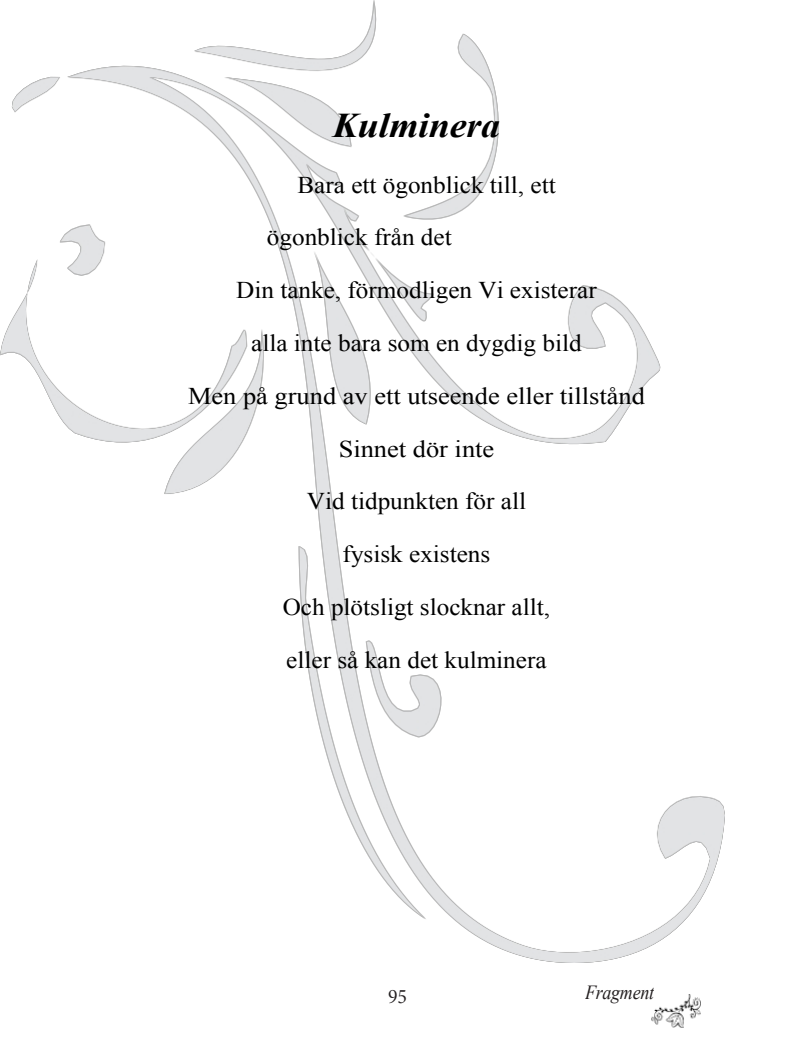
För en bild

Det är enkelt: se varje
ögonblick i sin egen bild och
bli pånyttfödd

Titta

Doften, doften av
galenskap, galenskap
Tortyr av tankar Allt
frånkopplat
Utan en släkting, ett
föräldralöst hjärta,
smärtan av en enda kärlek
för så många
Andra som skadar
ögat och dödar
Önskan och längtan

Kulminera

Bara ett ögonblick till, ett
ögonblick från det
Din tanke, förmodligen Vi existerar
alla inte bara som en dygdig bild
Men på grund av ett utseende eller tillstånd
Sinnet dör inte
Vid tidpunkten för all
fysisk existens
Och plötsligt slocknar allt,
eller så kan det kulminera

Levande Döende

Mellan att leva eller dö? , är
det en ?

Men vem har inte tagit livet av
sig? Vi har alla slutat leva

Ett ögonblick. Vi tänker alla, utan
undantag, som en ondskefull glädje Vi
kommer att dö och sedan snart

Det är så här vi lever

Motsägelsen i det löjlga

Avhoppare

Kära vän... Jag skrev för långt ... du var borta ... min

lilla vän ...

ikväll min själ ... gråter för dig! ta mitt

hjärta en chans ... Snälla förlåt

Jag, min vän...

min frihet...försvunnen i himlen... Du

blev tagen...

Det är ett nöje att återvända...så tyst...

Tystnad, halvvägs till de som dog...

Förlåten...sista ordet...

Avbruten

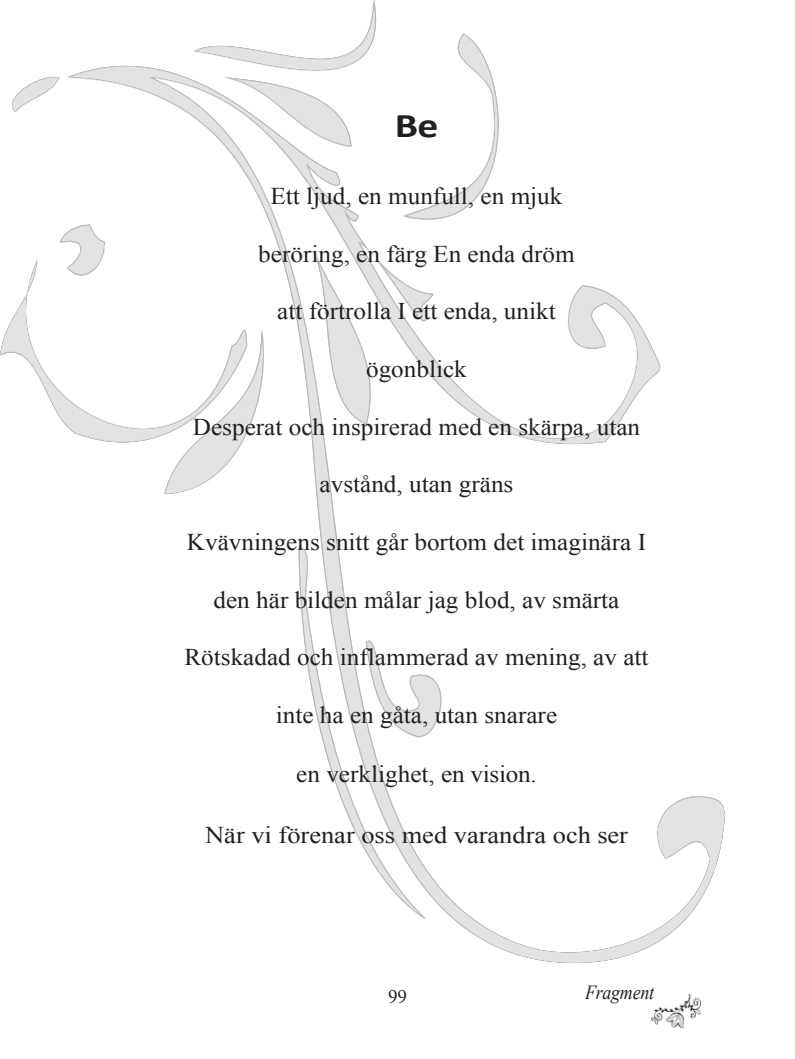
Om min själ skulle förångas i mig, skulle

inget annat finnas kvar än spillror...

hemliga, främmande för fantasin.

Från en subversion som har uppstått flyter

ledigheten ... av ännu ett, privat ögonblick ...

Be

Ett ljud, en munfull, en mjuk
beröring, en färg En enda dröm
att förtrolla I ett enda, unikt
ögonblick

Desperat och inspirerad med en skärpa, utan
avstånd, utan gräns

Kvävningens snitt går bortom det imaginära I
den här bilden målar jag blod, av smärta
Rötskadad och inflammerad av mening, av att
inte ha en gåta, utan snarare
en verklighet, en vision.

När vi förenar oss med varandra och ser

hur man kan tro på en överblick
godkänner och uppmuntrar en existens,
förvanskad, inverterad och speglad.

Av all smärta jag känner
till någon jag måste tillhöra, utan rädsla
den galna, passionslösa, rent själsliga
medkänslan hos en knut utan kedja, men
sammanflätad och förenad, hos en
av att vilja och slutligen ha,
och i slutändan
inget vara...

Frånvaro

Om jag rörde vid och såg din värld,
skulle jag vara smutsig, utan en
stum touch av känslighet, att
åtminstone tro att någon
överträffar min verklighet.

Min enkla sorg är som all
lycka

både uppnåeliga och ouppnåeliga.

Magiskt, utan ironi
om jag en dag säger till dig, rör
vid mig, känn hur du tittar på mig
och du kommer att se vem jag
inte är och vad

Jag kommer att vara med dig.

I en flammande tändsticka
brinner smärtan i mig när allt

brinner ut.

Jag har aldrig tagit ifrån
dig, i själva verket säger
jag att du lider för att jag
aldrig har lämnat dig och
vet att jag alltid har älskat
dig.

Jag kommer att älska dig...

